

REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE –
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG – JIU, GORJ

LABIRINTUL COPIILĂRIEI

ANUL VIII *Nr. 16* MAI 2015
PUBLICAȚIE SEMESTRIALĂ

**DIRECTOR REVISTĂ,
PROF. ILEANA LASTOVIEȚCHI**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTOR ȘEF:
PROF. ILEANA LASTOVIEȚCHI
PROF. TUDORIN GEORGETA GABRIELA
PROF. JUREBIE MARIA AUGUSTINA

REDACTORI:
PROF. DEACONU MARY SIMONA
PROF. DUMITRU SIMONA LIDIA
ED. MERCUREAN OTILIA
PROF. BUTIȘEANU LILIANA
PROF. DOBROIU LAURA

COLABORATORI:
PROF. GOGĂLNICEANU ANA
PROF. ANA-MARIA BÎZDOACĂ
PROF. CORNESCU ALINA OANA
PROF. CHEBEȘI MARINELA
PROF. BUTULESCU SILVIA
PROF. MURAREȚU ANGELA
PROF. DAMIAN CORINA
PROF. UNGURICI VIOLETA
PROF. CIOCÎRLIE ANTOANELA

SECRETAR DE REDACȚIE:
PROF. SECELEANU LĂCRĂMIOARA

SEDIUL REDACȚIEI:
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU ”
STR. OLARI, NR.3, COD 210258, TG-JIU, GORJ
TEL.0353 801417
E-mail: gr_eminescu_gj@yahoo.com

ISSN: 1841 – 8910

„Labirintul copilăriei”, Anul VIII, Nr. 16, Mai 2015

**REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE
-GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG-JIU, GORJ**

AVIZATĂ I.S.J. GORJ – NR. 3858/06. 05. 2010

LABIRINTUL COPILĂRIEI

**Publicație pentru copii, părinți, bunici, cadre didactice
și nu numai...**

CUPRINS

RÂNDURI PENTRU MINTE... ȘI SUFLET!!!

CUVINTE FRUMOASE: TE ROG! MULȚUMESC! TE ROG SĂ MĂ IERTĂ!!!, Director Lastovietchi Ileana

REGULI DE AUR, BUNELE MANIERE.

ȘTIM SĂ NE COMPORTĂM CIVILIZAT?

NU NEGLIJA LUCRURILE AȘA-ZIS MĂRUNTE!

MESAJE PENTRU O EDUCAȚIEI POZITIVĂ

ADEVĂRUL ȘI MINCIUNA, Dobroiu Laura

SENTIMENTELE COPIILOR

IMPORTANȚA IMPLICĂRII PĂRINȚILOR ÎN PROCESUL LOGOPEDIC ÎN CAZUL TULBURĂRIILOR DE LIMBAJ

GÂNDURILE UNUI COPIL PENTRU PĂRINȚII SĂI, Ungurici Violeta

SĂ ÎNVĂȚĂM ENGLEZĂ!, Olaru Carmen

CREAȚII ALE EDUCATOARELOR

PRIMĂVARĂ MĂ NUMESC, Director Lastovietchi Ileana

CEARTĂ LA GRĂDINIȚĂ, Gogălniceanu Ana

PRIMĂVARA, Cornescu Alina Oana

PRIMĂVARA, Damian Corina

PRIMĂVARA, Mercurean Ioana Otilia

NU MAI SUNT AȘA DE MIC, Gogălniceanu Ana

MĂRȚIȘOR PENTRU MAMA, Bîlgăr Otilia

ÎNTRECERE CU GHINION, Gogălniceanu Ana

BROSCUȚA, Damian Corina

O FAPTĂ BUNĂ, Ciocîrlie Antoaneta

PRIMĂVARA, Jurebie Maria Augustina

COPILUL ȘI FLOAREA, Ciocîrlie Antoaneta

CINE EȘTI TU?, Gogălniceanu Ana

GOSPODINA, Butîșeanu Liliana

REGATUL BROSCĂRESC, Ciocîrlie Antoaneta

ÎN GRĂDINA MEA CU FLORI, Bîzdoacă Ana-Maria

PENTRU PRIETENII NOȘTRI - PĂRINȚII

TESTUL "DESENUL FAMILIEI", Director Lastovietchi Ileana

20 DE CITATE DESPRE COPILĂRIE

DIN LUMEA POVEȘTIILOR

ÎNTÂMPLARE CU O CIUPERCUȚĂ, Gogălniceanu Ana

LEGENDA CUCULUI, Butulescu Silvia

ASFINȚITUL SOARELUI LA MUNTE, elev Grecu Carmen – Maria, prof. Îndrumător, Dragu Veronica

E PRIMĂVARĂ IAR, Murarețu Angela

ÎN FIECARE AN, VIN SFINTE SĂRBĂTORI!!!

PAȘTELE LA ROMÂNI, Tudorin Georgeta Gabriela

LA PAȘTI, Jurebie Maria Augustina

PENTRU SĂNĂTATEA COPIILOR DUMNEAVOASTRĂ

CE ȘTIM DESPRE ALIMENTAȚIA COPILULUI PREȘCOLAR?, Jurebie Maria Augustina

CLUBUL CURIOSILOR

ȘTIAȚICĂ...?, Tudorin Georgeta Gabriela

ENIGME...CURIOSITĂȚI, Drăgoi Maria

DE O MIE DE ORI DE CE?, Deaconu Mary Simona

CURIOSITĂȚI DIN LUMEA INSECTELOR, Mercurean Ioana Otilia

ȘTIAȚI CĂ...?, Seceleanu Lăcrămioara

GHICI, GHICITOAREA MEA!

DESPRE DESPRE LEGUME, Mercurean Otilia

DESPRE PRIMĂVARĂ, Deaconu Mary Simona

NOI NATURA OCROTİM, SĂNĂTOȘI VREM SĂ TRĂIM!, Murarețu Angela

ÎNVĂȚĂM O RUGĂGIUNE!

RUGĂ LA CER, Roșu Ioana Florentina

4
4
5
6
7
9
9
9
10
11
13
15
15
15
16
16
17
17
18
18
19
19
20
20
21
21
22
23
24
24
28
30
30
32
33
33
34
34
36
37
37
40
40
40
41
41
42
43
43
45
46
47
47

*Texte culese și prelucrate de
DIRECTOR, PROF. ILEANA LASTOVIEȚCHI*

CUVINTE FRUMOASE:

Te rog! Mulțumesc! Felicitări! Te rog să mă ierți!

Ce vorbim, cum, când și cât vorbim, arată totul despre propria persoană.

Pentru a vorbi frumos, fluent, corect și pentru a nu ne face de râs trebuie :

- să ascultăm cu atenție poveștile, să învățăm poeziile pe care educatoarea sau părinții le spun sau le citesc;
- să întrebăm ce înseamnă cuvintele pe care nu le cunoaștem.

În acest fel putem transmite celorlalți ceea ce vrem.

Reguli de aur

- Spunem „ **Te rog!** ” de câte ori cerem ceva;
- Spunem „ **Mulțumesc!** ” de câte ori primim ceva;
- Spunem „**Felicitări!**” unei persoane care a avut realizări deosebite;
- Spunem „**Te rog să mă ierți!** ” când greșim sau producem o pagubă;

Aceste cuvinte : „ **Te rog!, Mulțumesc!, Felicitări!, Te rog să mă ierți!** ” sunt considerate de unii, „**cuvinte magice**”.

- Le putem folosi în relația cu părinții, bunicii, frații, surorile sau prietenii.
- Le folosim și pe stradă, la magazine, la grădiniță ...

SALUTUL

Salutul este primul semn al politeții.

Să ne ferim să ne spună cineva, vreodată, „ **Bună ziua căciulă, că stăpânul n-are gură!**”

Pe cine trebuie să salutăm?

- Salutăm orice persoană cunoscută, indiferent de locul în care o întâlnim.
- Salutăm chiar dacă nu suntem siguri că persoana căreia îi adresăm salutul ne-a văzut. Dacă nu ne răspunde la salut, nu ne supărăm. Probabil nu ne-a observat.

Cine trebuie să salute primul?

- Băieții salută primii fetele.
- Bărbații salută primii femeile.
- Copiii și persoanele mai tinere salută pe cei mai în vârstă.
- Când intrăm într-o încăpăre, îi salutăm pe cei aflați deja acolo.
- Întotdeauna salută cel care merge pe cel care stă pe loc.

Așadar, **nu trebuie să fim zgârciți cu salutul!**

Cum trebuie să salutăm?

- Salutul trebuie să fie însoțit de un zâmbet.
- Trebuie să-l privim în ochi pe cel salutat, să nu stăm cu mâinile în buzunar și nici cu gura plină.
- Băieții trebuie să-și scoată căciula din cap când salută.
- Salutul trebuie să fie adecvat vârstei.

Când și cum trebuie să răspundem la salut?

- Când suntem salutați, întotdeauna răspundem la salut cu respect.
- Salutăm cu „Bună dimineața!” până la ora 11 a zilei, cu „Bună ziua!” de la ora 11 până la lăsarea serii și seara cu „Bună seara!”.

După felul în care salutăm, cei din jurul nostru își pot face o prima impresie despre noi.

De aceea, atunci când salutăm trebuie să ținem cont de câteva reguli:

- ☞ Vom saluta toate persoanele pe care le cunoaștem, indiferent de locul unde ne aflăm. Atunci când întâlnim o persoană adultă împreună cu un copil, mai întâi vom saluta persoana adultă și apoi copilul.
- ☞ Atunci când salutăm trebuie să privim persoana respectivă și să încercăm să zâmbim. Nu vom ține mâinile în buzunare când vom saluta. Un semn de proastă creștere este acela de a saluta cu gura plină sau, pentru băieți, cu căciulița pe cap.
- ☞ Formule de salut: "Bună dimineața!", "Bună ziua!", "Bună seara!", "Sărut-mana!"
- ☞ "Sărut-mâna!" vom spune femeilor, părinților, bunicilor și persoanelor foarte apropiate, față de care manifestăm un deosebit respect.
- ☞ La intonarea imnului țării, la defilarea drapelului țării, ne vom ridica în picioare și vom adopta o poziție decent. Băieții și bărbații vor avea capul descoperit.
- ☞ Vom răspunde întotdeauna la salut, indiferent de situație. Este un gest total nepolitic să nu răspundem la salut. Vom respecta cam aceleași reguli ca atunci când salutăm, adică zâmbim, nu ținem mâinile în buzunare, nu mestecăm gumă...

REGULI DE AUR:

- Să nu uiți niciodată acasă, la grădiniță, la bunici ori pe stradă să saluți. Salutul reprezintă un prim semn al bunei creșteri.
- Cei mai mici îi salută pe cei mai în vârstă, iar băieții salută primii fetele.
- Dacă ai îmbrâncit sau ai supărat pe cineva din greșeală, va trebui să mergi imediat să-ți ceri scuze!
- Nu uita cuvintele magice: TE ROG FRUMOS!
- Când primești un cadou, când cineva te ajută, te servește cu ceva gustos ori îți îndeplinește o dorință, nu uita niciodată să spui: MULȚUMESC!
- Băieții trebuie să știe că, atunci când intră în grădiniță, trebuie să salute primii și să-și scoată căciulițele de pe cap.

ȘTIAȚI CĂ...

- În trecut, înainte de a se duela, cavalerii se salutau ceremonios, chiar dacă în final unul dintre ei murea?
- În trecut, supușii își salutau regale făcând plecăciuni adânci sau chiar stând în genunchi?

BUNELE MANIERE LA MASĂ

Manierele în timpul mesei, sunt foarte importante, deoarece felul în care ne purtăm și ceea ce spunem, îi face pe ceilalți să se simtă bine sau nu.

- Nu ne așezăm la masă, până nu ne spălăm pe mâini și pe față.
- Începem să mâncăm abia după ce s-a făcut urarea de „**Poftă bună!**”.
- Stăm drept, dar nu înțepenim.

- Nu punem picioarele nici sub scaun, dar nici prea departe în față, pentru a nu-i incomoda pe ceilalți.
- Nu ne agățăm de scaun.
- Poziția mâinilor are o mare importanță la masă. În nici un caz brațele și mai ales coatele nu trebuie să stea pe masă.
- Nu ținem cu mâinile farfuria din care mâncăm.
- Poziția corectă, de repaos, este cea cu brațele lipite de corp și cu încheieturile mâinilor sprijinite de marginea mesei. Această ținută se schimbă când mâncăm, păstrându-ne însă coatele lipite de trunchi.
- Distanța mare dintre corp și farfurie stă la originea tuturor greșelilor care se comit la masă. Dacă scaunul e prea departe de masă este de așteptat să ne pătăm oricât de atenți am fi. Trebuie să ne așezăm în așa fel încât capul să fie aplecat puțin deasupra marginii mesei.
- Se mănâncă, cu gura închisă, fără să plescăim. Dacă trebuie să răspundem la o întrebare, așteptăm să înghițim din gură apoi răspundem.
- Rugăm să ni se dea un platou sau altul, folosind formula „**Te rog!**”, fără să ne întindem după el.
- Lingura și cuțitul sunt ținute întotdeauna în mâna dreaptă. Nu există nicio excepție de la această regulă.
- Furculița este ținută în mâna stângă când utilizăm cuțitul în același timp cu ea. O vom trece în dreapta când terminăm de tăiat câte o bucată de friptură, de pildă.
- La sfârșitul unui fel de mâncare, în farfuria care trebuie luată, punem paralel cuțitul și furculița, cu dinții în jos.
- În timp ce mâncăm, ținem tacâmul deasupra farfuriei, fără să-l ridicăm prea mult în aer, mai ales fără să gesticulăm cu el.
- Lingura se ține ca un creion, între degetul mare și cel arătător și o dirijăm cu ajutorul celui mijlociu și al încheieturii mâinii.
- Cuțitul se ține între degetul mare și cel mijlociu, iar arătătorul se sprijină pe spatele mânerului. În niciun caz, nu se pune arătătorul pe spatele lamei.
- Când folosim furculița, o întoarcem cu dinții în jos, pentru a o putea înfige în bucata pe care o ducem la gură.
- Dacă un tacâm ne scapă pe jos din neatenție, cerem altul. Nu-l ștergem sau nu suflăm în el, spunând: "Nu-i nimic!".
- Când bem, păstrăm tacâmul în farfurie: furculița la stânga, cu dinții în sus și cuțitul la dreapta, cu lama sub curbura furculiței.
- Dacă farfuria este goală și punem tacâmurile încrucișate, este semn că dorim să mai fim serviți din felul respectiv.
- La masă trebuie evitate orice zgomote: plescăitul, sorbitul, ciocnitul tacâmurilor de veselă, oftatul, etc.
- Îndepărtarea resturilor rămase între dinți, nu se face la masă, în prezența tuturor. Retrăgeți-vă la baie!
- La masă, nu vom avea o altă activitate, cum ar fi cititul sau jocul cu vreo jucărie.
- Când terminăm de mâncat, spunem „**Mulțumesc pentru masă!**”.

ȘTIM SĂ NE COMPORTĂM CIVILIZAT?

Spre deosebire de lucruri sau animale, oamenii gândesc și muncesc, comunică între ei, au sentimente, au voință.

Sentimentele pe care le poate nutri un om pot fi de: dragoste, admirație, mândrie, dreptate, datorie, prietenie, invidie, simpatie, ură, respect.

Omul, este singura ființă care gândește și astfel știe să facă deosebirea dintre bine și rău.

Deși oamenii au însușiri comune (gândesc, muncesc, comunică), aceștia au elemente diferite ca înfățișare, mod de gândire și acțiune, gusturi, preferințe, vârstă. Muncind, jucându-se sau petrecându-ne timpul liber împreună, ne putem cunoaște și putem învăța să ne acceptăm, indiferent de deosebirea care există între noi.

În întreceri, unii pierd, alții câștigă. Nu trebuie să ne îndreptăm ura împotriva celor care sunt învingători, nu câștigăm nimic. Învățând de la ei, putem câștiga și noi, în domenii în care avem aptitudini.

Este normal să-i înțelegem pe cei din jurul nostru.

Este foarte important să-i respectăm pe cei care nu sunt foarte apropiați nouă cât și față de alte persoane, înseamnă prețuirea sau stimarea acelei persoane.

Ne arătăm respectul față de cineva, având o atitudine cuviincioasă și dovădindu-i prin fapte cinstea și prețuirea noastră.

E nevoie să ne respectăm pe noi înșine, familia noastră și toate persoanele din jurul nostru.

Copiii trebuie să respecte grupurile din care fac parte: familia, colegii de grupă, prietenii de joacă. Ei trebuie să cunoască ce sunt față de ei, persoanele cu care intră în contact:

- * mamă și tată – părinți;
- * copiii care au aceiași părinți – frați;
- * părinții mamei și tatălui – bunici;
- * părinții bunicilor – străbunici;
- * frații părinților – unchi și mătuși;
- * copiii unchilor și mătușilor – verișori;
- * copiii din aceeași sală de grupă – colegi;
- * copiii din aceeași grupă de joacă – prieteni.

Normal, între oameni trebuie să existe relații de politețe, amabilitate, respect și bună cuviință.

Aceste relații se bazează pe bunele maniere care cuprind reguli de bună purtare în familie, la grădiniță, în societate.

Nu trebuie uitat că, atât în familie cât și în societate, avem nu numai drepturi ci și îndatoriri. Una dintre acestea, este comportarea civilizată față de oameni și față de noi înșine.

Politețea se învață înainte de vârsta de 5 ani. Aceasta, nu este o haină prețioasă care se poartă numai în zilele de sărbătoare. Politețea, este o atitudine cuviincioasă și plină de respect față de persoanele din jurul nostru. Purtarea politicoasă, începe în familie și se continuă în grădiniță, în școală și în societate. Cine nu este politicos cu părinții și cu bunicii săi, nu va fi politicos nici cu străinii.

Un copil politicos, cere un lucru de care are nevoie, cu un ton potrivit, folosind formula „te rog”. Nu se cere ceva cu un ton categoric „vreau...”, nu se strigă și nu se comandă părinților sau bunicilor. Dacă primește ceva, copilul politicos știe să mulțumească.

Atunci, când părintele dă un sfat, acesta trebuie ascultat cu tot respectul, pentru că părinții știu mai multe și doresc numai binele copilului lor.

Cine răspunde urât părintelui, cine ia în derâdere vorbele acestuia, cine nu ascultă cu atenție și nu ține seama de ceea ce i se spune, va trece prin multe rele, care vor pricinui mari neazuri în viață. Atunci, copilul ajuns om mare, își va da seama ce mult a greșit, nesocotind sfaturile părinților săi.

Așa cum copilul se bucură când primește vorbe bune și daruri de la părinți, la fel se bucură părinții și bunicii, când copilul sau nepotul lor știe să fie atent cu ei.

Trebuie arătată grija și înțelegerea pentru frați, pentru că ei au nevoie de vorbe plăcute, de ajutor și de un exemplu bun.

Și în relațiile cu alți copii există reguli ce trebuie respectate pentru a nu da naștere la neînțelegeri sau chiar conflicte.

Copiii să nu uite să folosească acele cuvinte magice:

☞ vă / te rog frumos...

- ☞ mulțumesc...
- ☞ poftim...
- ☞ la revedere...
- ☞ bună ziua...
- ☞ noapte bună...

Aceste expresii de politețe, trebuie folosite atât în familie cât și în societate.

Să nu uităm ce reprezintă copiii pentru o familie: „**Copiii sunt mândria părinților!**”

NU NEGLIJA LUCRURILE AȘA-ZIS...MĂRUNTE!

Important pentru sănătatea corpului nostru, este **cunoașterea și respectarea normelor de circulație, de prevenire a incendiilor.**

Pentru a nu ne accidenta, trebuie să cunoaștem culorile semaforului, unele indicatoare de circulație, locurile pe unde este permisă traversarea, locurile în care se pot copiii juca și care sunt urmările nerespectării acestor reguli de circulație.

Copiii să știe că, nu au voie să se joace cu focul.

Chibriturile sau alte surse de aprindere a focului, sunt folosite numai de adulți.

Este mai ușor să prevenim accidentele, decât să ne vindecăm după ce am fost vătămați.

Persoanele cu nevoi speciale sau persoanele cu handicap sunt acele persoane care, din naștere sau ca urmare a unor boli sau accidente, nu mai pot merge, vedea, vorbi, auzi.

Aceste persoane, au nevoie de ajutorul nostru, pentru a-și putea recăpăta încrederea în ele și pentru a se integra într-o activitate omenească.

Dacă muncesc, aceste persoane nu numai că-și pot asigura existența, dar se eliberează de sentimentul inutilității – un sentiment dureros pentru orice om.

Orice ființă umană, are dreptul la viață!

Om bun, este cel care nu face rău în jurul său, dar cu mult mai bun, este cel ce poate să facă rău și nu face.

Omul desăvârșit în bunătate, este cel căruia i s-a făcut rău și el răsplătește cu bine pe cel care a fost rău cu el.

Trebuie încercat, să corectăm comportamentul răutăcios al unei persoane, răspunzându-i cu vorbe și fapte bune.

Sinceritatea, este una dintre calitățile principale ale omului.

Datorită sincerității, putem câștiga încredere unii în alții, iar relațiile cu cei din jur, devin mai trainice.

Recunoașterea sinceră a unei greșeli, înseamnă un pas important spre îndreptarea ei.

Un adevăr spus la timp, astfel spus să nu-l jignescă pe cel căruia i-l adresăm, este un semn de prietenie.

Lucrurile din jurul nostru, sunt făcute de oameni, cu scopul de a ne folosi de ele.

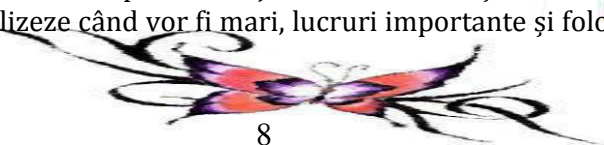
Oamenii, creează fel de fel de lucruri. Lucruri ce sunt necesare în joc (jucării), în învățătură (cărți, caiete, creioane, calculatoare), în muncă (unelte, mașini) și în viața de toate zilele.

Lucrurile, au nevoie de atenția și îngrijirea noastră.

Fiecare lucru, trebuie să aibă un loc al său.

Bruscarea lucrurilor și neîngrijirea lor, face ca ele să se strice repede.

Învățând cum trebuie să se poarte cu jucăriile, cum să-și construiască singuri jucării, copiii vor fi pregătiți să realizeze când vor fi mari, lucruri importante și folositoare atât lor cât și celor din jur.

De felul cum vor ști să-și păstreze jucăriile, cărțile, caietele, va depinde atitudinea lor față de toate lucrurile de care se vor folosi mai târziu.

Există și lucruri proprii, cum ar fi îmbrăcămintea, încălțăminte, paharul, periuța de dinți, prosopul. Față de aceste lucruri care ne aparțin, trebuie să fim atenți, să le păstrăm în cele mai bune condiții, pentru a ne folosi de ele cât mai mult timp.

Dar și față de lucrurile pe care le folosim cu toții, trebuie să manifestăm aceeași grijă.

Nu trebuie să ne însușim lucrurile care nu ne aparțin, deoarece nimănui nu-i convine ca altcineva, să-și însușească lucrurile noastre.

Respectând lucrurile create de om, respectăm nu numai pe cel care le-a creat și care merită toată cinstea noastră, ci și pe cei pentru care au fost create și care au dreptul să se bucure de aceste daruri, care fac viața mai frumoasă și pe oamenii mai buni.

MESAJE PENTRU O EDUCAȚIE POZITIVĂ

Texte culese și prelucrate de prof. Dobroiu Laura
Grădinița cu P. P. "Mihai Eminescu", Tg-Ijiu

- ADEVĂRUL ȘI MINCIUNA

Primul pas este să ne învățăm copiii să recunoască adevărul și să-l privească în față, chiar și atunci când este incomod pentru ei.

Vrem să fie capabil să ne relateze cu acuratețe și întodeauna ce s-a petrecut într-o situație dată sau ce anume au făcut ei. Îi putem ajuta creînd un mediu în care să fie prețuiți pentru că spun adevărul, chiar și atunci când au făcut ceva rău, fără să suporte consecințele.

Copilul nu recunoaște adevărul pentru:

- a nu supăra pe celălalt;
- pentru a se bucura de un avantaj;
- pentru a evita o pedeapsă.

Înainte de a învăța că nu trebuie să mintă, toți copiii experimentează minciuna. Deși preșcolarii, în general nu înțeleg că minciuna nu este bună, acesta este un moment bun ca părinții să înceapă să-și învețe copiii ce înseamnă să spună adevărul.

*Determinați-vă copilul să aibă încredere în dumneavoastră indiferent ce ar face;

*Lăudați-l întodeauna atunci când spune adevărul;

*Ajutați-l să găsească soluția la orice problemă în legătură cu ce a mințit;

*Stabiliți împreună niște reguli pentru ca greșeala să nu se mai repete.

- SENTIMENTELE COPIILOR

✚ DRAGOSTEA trebuie să fie întodeauna necondiționată, nu oferită drept recompensă pentru buna purtare. Cu toate acestea, acceptarea necondiționată a copilului nu înseamnă și tolerarea unui comportament inadecvat sau

iresponsabil. Copiii au nevoie de o asigurare de natură fizică alături de vorbe ca: „te iubesc”.

- ✚ GENEROZITATEA-a împărți cu ceilalți ,e o noțiune ce se învață în timp. Pentru a împărți, „bunurile”, trebuie să se transpună în locul celuilalt, să înțeleagă sentimentele.

*Dezvoltându-i simțul proprietății, în mod paradoxal, acesta îi conferă siguranța cu privire la jucăriile care îi aparțin și-i permite să le împrumute.

*Explică-i clar ce anume aștepți de la el ; dacă împrumută o jucărie de la cineva, poate oferi și el în schimb și că toată lumea trebuie să dea înapoi ceea ce a luat.

*Favorizați cooperarea și întrajutorarea.

Exemplu: „pregătiți împreună și lăsați să ofere daruri cu diverse ocazii”.

Modul nostru de a vorbi cu copiii și cuvintele pe care le folosim pentru a comunica cu ei sunt deosebit de importante pentru încrederea în sine, sănătatea emoțională și puterea copiilor noștri. Este o legătură de netăgăduit între cuvintele pe care noi le folosim, atitudinea și rezultatele pe care le vor avea în viață.

Sunt cuvinte care dau putere și cuvinte care rănesc.

Cuvinte care pot educa sau rușina, încuraja sau dojeni, pot înălța sau pot coborâ moralul unui copil.

Iată care sunt cele mai rele șapte lucruri pe care nu le poți spune copilului tău:

1. Dacă nu te oprești ,plec și te las aici!
2. Ar trebui să-ti fie rușine!
3. Nu ne-am dorit niciodată să te avem!
4. Tu ești cauza certurilor/divorțului nostru!
5. De ce nu poți fi ca fratele/sora ta!
6. Lasă-mă să fac eu asta pentru tine!
7. Trebuie să faci acest lucru pentru că așa am zis eu!

- IMPORTANȚA IMPLICĂRII PĂRINȚILOR ÎN PROCESUL LOGOPEDIC ÎN CAZUL TULBURĂRILOR DE LIMBAJ

În perioada antepreșcolară (1-3 ani) și preșcolară (3-6/7ani) limbajul copilului se dezvoltă intens sub toate aspectele: pronunție, vocabular, structurarea propozițiilor. Etapele de evoluție se succed rapid astfel că în jurul vârstei de 5 ani copilul are o vorbire clară și se poate exprima în propoziții fără dificultate. În primii ani greșelile de pronunție sunt foarte frecvente, dar nu sunt considerate defecte. Deformările, înlocuirile sau omisiunile sunt considerate particularități ale vorbirii copilului mic, care se atenuează treptat, pe măsură ce copilul crește. Numai când aceste greșeli de pronunție se mențin și după vârsta de 5 ani putem vorbi despre o dificultate propriu-zisă.

Mulți copii prezintă dificultăți în procesele de exprimare, vorbire, citire și scriere și de aceea au nevoie de sprijinul unui logoped. Dar oricât de bun ar fi acest specialist, este o reală nevoie de o strânsă colaborare între părinte și logoped pentru ca exercițiile să fie cu adevărat utile. Atât părinții cat și logopedul au un obiectiv comun, și anume corectarea tulburării de limbaj pe care o prezintă copilul și înlăturarea tuturor efectelor negative ale acestor tulburări asupra personalității și comportamentului logopatului. Un program terapeutic optim pleacă de la informații oferite de către părinți în cadrul unui interviu care conține întrebări despre dezvoltarea copilului până în momentul contactării specialistului pentru identificarea cauzelor, împletite cu informații obținute în urma evaluării complexe efectuate de către logoped, astfel cunoscându-se particularitățile copilului. Trebuie să vă fie aduse la cunoștință etapele urmărite de intervenția logopedică, ca și progresele obținute. Acestea vor deveni criterii de

observare și evaluare a limbajului la copilul respectiv. Prin colaborare și direcționare a eforturilor spre aceleași obiective și adoptarea unei atitudini comune, pozitive și flexibile, ajutorul va fi unul eficient și copilul va face progrese stabile în ritmul propriu.

Numai dacă înțelegem nevoile copilului ne vom apropia de universul său și nu trebuie să manifestăm nerăbdare și nervozitate față de nereușitele acestuia, mai ales pentru faptul că uneori trebuie să ne asumăm aceste nereușite, pentru că noi, părinții, suntem cei care îi educăm, creștem și îngrijim. Dezvoltarea armonioasă, o evoluție normală și relațiile firești de comunicare ale copilului depind de un climat în care îi sunt asigurate protecția și afecțiunea. Odată ce copiii sunt implicați într-un program terapeutic al tulburărilor de limbaj, logopezii trebuie să-i înștiințeze pe părinți de importanța modului în care interacționează cu copiii, aceasta având efecte benefice atât în munca depusă de logoped, cât și în relația părinte-copil. În momentul în care copiii simt un oarecare dezinteres din partea părinților, motivația lor în a-și dezvolta o vorbire corectă va scădea, fapt ce va duce la întârzierea corectării. Odată ce s-au stabilit niște obiective pe care și părinții trebuie să le atingă în intervenția asupra corectării vorbirii copilului, specialiștii pot construi cu ușurință câteva exerciții/jocuri pe care aceștia să le poată aplica acasă cu copiii. Orice intervenție logopedică are nevoie, pentru a fi de succes, de permanentizarea rezultatelor obținute și de aceea, o serie de sarcini pe care le recomandă logopedul trebuie repetate acasă. Pentru ca un copil să se apropie de o comunicare corectă, trebuie asigurată o atmosferă calmă, plăcută, într-un moment al zilei în care copilul să fie relaxat. Dacă întâmpinați dificultăți în rezolvarea unor exerciții, nu vă descurajați și nu certați copilul. Discuția cu logopedul și repetarea acestora vor rezolva probleme.

GÂNDURILE UNUI COPIL PENTRU PĂRINȚII SĂI...

Ed. Ungurici Violeta
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

- ☼ Nu mă răsfăța . Știu bine că nu mi se cuvine tot ceea ce cer . Dar te încerc totuși !
- ☼ Nu-ți fie teamă să fii ferm cu mine . Eu prefer așa. Acest lucru mă așază la locul meu .
- ☼ Nu folosi forța cu mine. Aceasta mă obișnuiește cu ideea că numai puterea contează. Voi răspunde mult mai bine dacă sunt condus.
- ☼ Nu fi inconsecvent. Aceasta mă pune în încurcătură și mă face să scap nepedepsit , indiferent ce fac.
- ☼ Nu – mi face promisiuni. S-ar putea să nu le poți ține iar eu să-mi pierd încrederea în tine .
- ☼ Nu răspunde provocărilor mele atunci când spun sau fac lucruri care te supără. Voi încerca să ies victorios de fiecare dată.
- ☼ Nu te supăra prea tare când îți spun „ te urăsc ”. Nu cred ce spun , dar vreau să te fac să – ți pară rău pentru ceea ce mi-ai făcut .
- ☼ Nu face nimic în locul meu , din ceea ce aş putea să fac singur . Acest lucru mă face să mă simt mai „ mic ” și voi continua să te folosesc în serviciul meu .
- ☼ Nu – mi menaja „ relele obiceiuri ”, acordă-mi cât mai multă atenție . Altfel nu faci decât să mă încurajezi să le continui .
- ☼ Nu mă corecta în public . Voi fi mult mai sensibil dacă-mi vei vorbi blând între patru ochi.

- ⊗ Nu încerca să discuți comportamentul meu în febra conflictului . Din anumite motive , auzul meu este foarte bun în acel moment , iar comportarea mea și mai slabă .
- ⊗ Nu-mi ține predici . Vei fi surprins să constăți cât de bine știu ce e bine și ce e rău .
- ⊗ Nu mă cicăli . Dacă o faci , va trebui să mă protejez prin a părea surd .
- ⊗ Nu mă pedepsi prea tare . Mă sperii ușor și atunci spun minciuni .
- ⊗ Nu uita că mie îmi place să experimentez . Învăț din aceasta , deci te rog să te obișnuiești . Nu mă feri de consecințe , trebuie să învăț din experiență .
- ⊗ Nu încerca să arăți că ești perfect sau infailibil . Mă faci să simt că nu voi putea să te ajung niciodată .
- ⊗ Nu te teme că petrecem prea puțin timp împreună . Ceea ce contează cum îl petrecem .
- ⊗ Poartă-te cu mine cum te porți cu prietenii tăi , atunci voi deveni și eu prietenul tău ... te iubesc foarte mult , să nu uiți asta niciodată

Copilul tău...

LET'S LEARN ENGLISH!

1. Listen and repeat.

SPRING = PRIMAVARA

SUMMER = VARA

AUTUMN = TOAMNA

WINTER = IARNA

Now, match the pictures with the words.

WINTER

AUTUMN

SPRING

SUMMER

Prof. Olaru Carmen

2. Say the flowers.

VIOLET = TOPORAS
 SNOWDROP = GHIOCEL
 HYACINTH = ZAMBILA
 DAFFODIL = NARCISA
 TULIP = LALEA
 ROSE = TRANDAF

What's this?

It's a _____.

It's a _____.

It's a _____.

It's a _____.

3. Learn the following words:

BUTTERFLY = FLUTURE LADYBIRD = BUBURUZĂ

CREAȚII ALE EDUCATOARELOR

Primăvara mă numesc...

Prof. Lastovietchi Ileana

Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Sunt o fiică-a anului,
Primăvara mă numesc,
Și-am venit aici, la voi,
Să v-arăt cât vă iubesc.

Martie e luna care,
Mă anunță că sosesc,
Mărțișoarele vestite,
Prinse-npiept, parcă zâmbesc.

Azi, am mai adus cu mine,
Soarele surâzător,
Fluturi, păsări călătoare,
Și-un cer senin, fără nor.

Ceartă la grădiniță

Prof. Ana Gogălniceanu

Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Un băiat și o fetiță
Se certau la grădiniță:
- Eu am doi ochi și-o guriță,
Spune gureșa fetiță.
Am rochiță cu buline,
Cine-i mai mândră ca mine?
- Ce te lauzi, nu ți-e bine?
Tu ai forță-n braț ca mine?
Uite, nici fotbal nu știi,
Arcu-n mână nu îl ții;
N-ai bretele, n-ai nici blugi,
Nici pe garduri nu te urci...
- Nu vă mai certați, măi, pici,
Toți sunteți la fel aici,
Sunteți sănătoși, frumoși,
Inimoși și curajoși.

Primăvara

Tu ce stai și-acum privești
Pe fereastră, lung, afară,
Te întrebi și te gândești :
Oare-acum e primăvară ?

Ciripit de păsărele,
Fluturi, roiuri de albine,
Ghiociei și viorele,
Crengile-s de floare pline.

Prof. Cornescu Alina Oana
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Ești convins că așa este:
Primăvara a sosit,
Totul este ca-n poveste,
Să-i urăm un „bun venit !”

Soarele de sus privește
Și se-ntreabă cu mirare:
Tot ce-acuma strălucește,
Va scăpa de poluare?

Primăvara

Prof. Damian Corin
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Soarele a răsărit,
Ghiociei s-au ivit,
Păsărele se-adună
În căsuțele de humă.

Florile-au înflorit
Totul a-nverzit,
Soarele-ncălzește
Natura se trezește.

Albinuțele se duc
Dis-de-dimineăță,
Să găsească flori de soc,
Polenul să-l culeagă.

Furnicuța s-a trezit
Și afară a pornit,
Un grăunte să găsească
Foamea să și-o potolească.

Fiica anului cea mică
În case e primită,
Cu mare bucurie
Și cu veselie.

Primăvara

Educ. Mercurean Ioana Otilia
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Afară e senin și totu-i înverzit,
Miroase-a primăvară pe câmpul înflorit.
Se-aude mierla iarăși, și glas de pițigoi.
Iar soarele străluce, peste copacii goi.

În zumzet de albine cresc flori mirositoare
Iar grâul e de-un deget pe luncă și ogoare,
E iarăși primăvară și mi-e atât de drag,
Sunt zilele frumoase, cu cer senin și cald.

Nu mai sunt așa de mic

Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Eu am mai crescut un pic,
Nu mai sunt așa de mic.
Știu să mă joc cu jucării,
Știu să spun și poezii;
Nici la mate nu e greu,
Am învățat să număr. Eu
Liniuțe, bastonașe
Zău, pot să le scriu pe toate,
Că-n curând voi fi școlar
Cu ghiozdan și-abecedar.

Mărțișor pentru mama

Prof. Bîlgăr Otilia
G.P.P. „Lumea copiilor”, Tg-Jiu

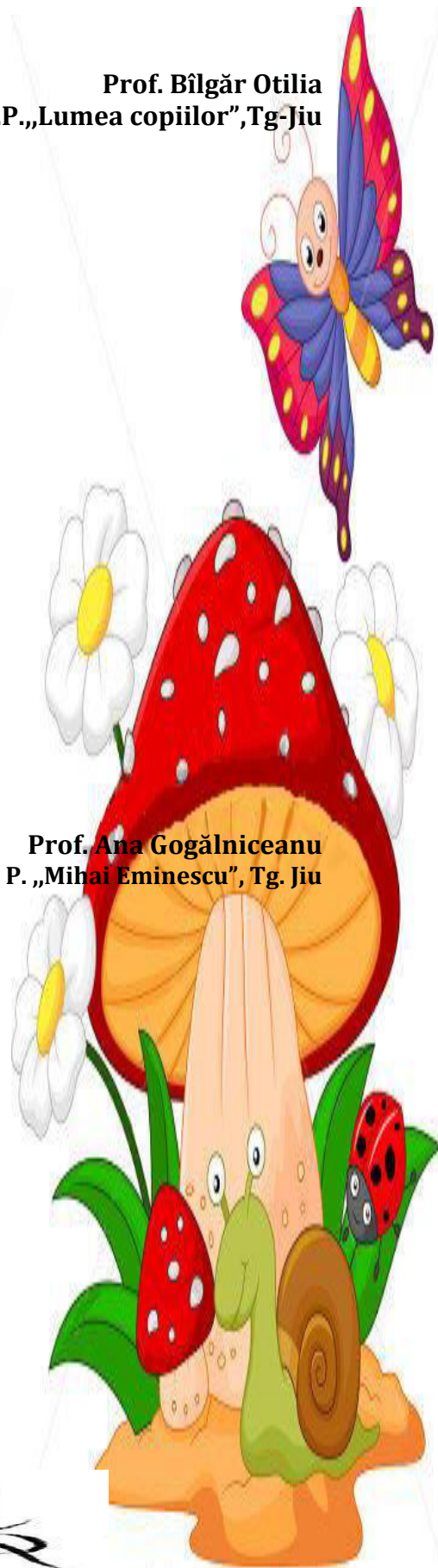
Mamă dragă, te iubesc!
Astăzi fiind o zi anume,
Ție vreau să-ți dăruiesc
Toate florile din lume!
Fiindcă sunt, fiindcă trăiesc,
Și mă-nveți numai de bine,
Ție, mamă-ți mulțumesc,
Și te port mereu cu mine.
Pentru tot ce ai făcut,
Nici nu știi cât te ador!
Mamă dragă, te sărut,
Și-ți aduc un mărțișor

Întrecere cu ghinion

Pe patine cu rotile
Alerga de zor Vasile;
Cu mașinile din stradă
Încearca să se întreacă.

Și în goana lui nebună
Se izbi de o mașină.
Ca să nu pățiți ca el,
Voi să nu faceți la fel.

Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Broscuța

Prof. Damian Corina

Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

O broscuță mică, mică,
Stă pe mal liniștită,
Se tot uită, tot privește
Apa ce o oglindește.

Dar deodată vede-o barză
Ce deasupra-i se înalță
Cu aripile amândouă
S-o zdrobească-n două.

Dar broscuța mai șireată
Iute sare pe o piatră,
De pe piatră drept în apă
Scăpând nevătămată.

O faptă bună

Prof. Ciocîrlie Antoaneta

Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Motanul Miau, de cum se știe,
E-o mică, vie jucărie.
Miruna mult l-a răsfățat
Când de pe stradă l-a luat.

Așa de tare se scâncea
Și-n gura mare miorlăia:
Că a rămas orfan de mamă
Și-nfometat, de buna seamă.

Fetița mult l-a îndrăgit
Când sub o tufă l-a zărit,
Era un ghem de blană mic,
Murdar, flămând și pricăjit.

Iubiți aceste mici făpturi
Pisici, căței, fluturi, bondari!
În lume au venit și ele
Și au și suflet, și putere.

Primăvara

Prof. Jurebie Maria Augustina
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Primăvara, primăvară
Iarăși ai venit
Toti copacii din grădină
Au și înflorit.

Ghieci și zambiluțe
Toate- au înflorit,
Păsările călătoare
La noi au sosit.

Bucuroși sunt toți copiii
Că e primăvară...
Și la fel ca mielușei
Vor zburda pe-afară.

Copilul și floarea

Prof. Ciocîrlie Antoaneta
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

- De ce te uiți tu- n soare, mică floare?
- De ce petala îți străluce
Sub roua dimineții calde?
Și-al tău parfum,
De ce-i așa de dulce?!

Ma uit mirat
Și mă socot,
Că un pictor te-a pictat așa:
Să ai petale de omăt,
Să fii tu azi minunea mea.

Cine ești tu?

Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

- Cum e țara ta, copile?
- Cum sunt zilele senine!
- Dar părinții, cine-ți sunt?
- Cei mai dragi de pe pământ!
- Cine ești tu? Vreau să știu!
- Sunt al țării mele fiu,
Sunt părinților mândria
Și trăiesc în România!

Gospodina

Prof. Butișeanu Liliana
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Nu sunt mare gospodină,
Dar, când fructe din grădină
Sau de la piață primesc,
Mai întâi ma îngrijesc
Chiar dacă par că-s curate,
Să fie bine spălate.
Mere, pere, fragi, gutui,
Struguri, prune, chiar lămâi
Zarzavaturi și legume,
Pun să curgă peste ele
Apa-n valuri, să le spele,
Pe microbi să-i izgonească
Și să nu mă-mbolnăvească.

Regatul broscăresc

Prof. Ciocîrlie Antoaneta
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Ciripesc copiii, ca vrăbiile-n soare
Pe malul apei calde
Venind ca să se scalde.
Fac tumbe, se scufundă
În unda cea verzuie,
Ce tainic în genune
Ascunde-o-ntreagă lume.
O broască curajoasă
Ocheanu-și potrivește,
Să-l vadă pe acela
Ce liniștea-i răpește.
Până mai adineauri
Era stăpână, frate
Peste juma'de baltă
Cu ale ei surate!
Nici racii și nici peștii
Nu îi călcau regatul,
Doară luna trecută
Semnaseră tratatul.
Și...ce să-i vadă ochii
Sticloși și bulbucăți!?!
În balta ei cea dragă
O ceată de...zaltați
Și poate crezi cu una,
Cu doua că-i gonești
Vocea cea broscărească
Geaba o irosești.

În grădina mea cu flori

Prof. Bîzdoacă Ana – Maria
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

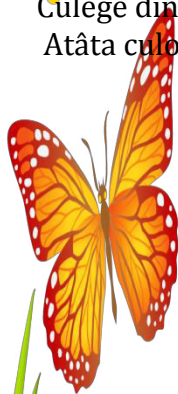
Am o grădină
Plină de lumină.
Plină de floare
Mirositoare.

Din ronduri zâmbește
Un pup ce-nflorește.
Culege din soare
Atâta culoare!

O mică zambilă
Răsare fragilă.
Gingași clopoței
Printre deditei!

Doar o lăcrimioară,
Albă rochicioară,
Singură suspină
După o caprină,

Care face fițe
Sub o lămâiță
Și cu îngâmfare
Șade la răcoare.

PENTRU PRIETENII
NOȘTRI... PĂRINȚII...

TESTUL „DESENUL FAMILIEI”

**Material propus de prof. Ileana Lastovietchi
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu**

Datorită bogăției de simboluri utilizate prin desen, orice produs al activității unei persoane, realizat grafic, poate fi folosit în scop psihodiagnostic. Analiza și interpretarea desenelor, ca și analiza grafologică, se bazează, ca material de studiu, pe proiecțiile autorilor lor, reliefând multe dintre aspectele și fațetele personalității acestora.

Desenul Familiei, ca probă de evaluare, este specific, în general, copiilor. Prin acest act de creație, copiii transmit mesaje și explicații pe care nu le pot exprima verbal. Ei utilizează desenul de la vârste foarte fragede, ca pe un joc. În acest fel, sunt manifestate emoțiile, dorințele, dar și frustrările sau stările de neliniște ale micilor artiști. Interpretarea simbolurilor care apar în desenele familiei copiilor ne poate ghida spre identificarea relațiilor lor cu membrii grupului familial și a sentimentelor pe care le au față de aceștia.

În plus față de aceste aspecte, interpretarea probei mai poate reliefa (Jourdan-Ionescu, Lachance, 2003):

- tipul de relații intra-familiale, în special în cazul copiilor cu părinți separați, recăsătoriți sau al copiilor care au pierdut un părinte;
- elementele de identificare cu membrii familiei;
- tendințele de valorizare/devalorizare;
- organizarea personalității și în special a spațiului psihic (delimitarea Eu/non-Eu, interior/exterior);
- angoasele, conflictele interne, fantasmale, introiecțiile identificatoare;
- aspectele nevrotice ale personalității cum ar fi sadismul, agorafobia, nevroza obsesională;
- trăsăturile psihotice precum ar fi tendințele depresive sau cele maniacale, schizofrenia.

Administrarea probei

Examinatorul îi oferă subiectului coala de hârtie în plan orizontal. Îi pune la dispoziție, de asemenea, creioane colorate și simple. Instrucțiunea este: „Desenează familia ta!”.

În timpul administrării probei trebuie notate:

- ordinea în care sunt desenate elementele/personajele;
- timpul executării acestora;

- observații asupra mimicii, gesticii, verbalizărilor subiectului precum și faptele care sunt sau nu legate în mod manifest de desen;
- atitudinea generală a desenatorului.

După finalizarea desenului, subiectului îi este solicitat să dea un nume familiei desenate și să indice pentru fiecare personaj, numele, vârsta, sexul, precum și legătura acestuia cu restul familiei.

La sfârșit, examinatorul cere subiectului să arate cu ce personaj se identifică. Pentru o mai complexă interpretare a desenului, se mai pot adăuga întrebări de genul:

- „Care este cea mai drăguță persoană din familia ta?”, „De ce?”
- „Care este cea mai puțin drăguță persoană din familia ta?”, „De ce?”
- „Care este cel mai fericit din familia ta?”, „De ce?”
- „Care este cel mai nefericit din familia ta?”, „De ce?”
- Tu pe cine preferi din toată familia?”

După clarificarea acestor aspecte, subiectul este întrebat dacă este mulțumit de desen, apoi, cum ar face dacă ar trebui să mai deseneze încă o dată.

Repere interpretative ale probei

Fiind o probă semi-structurată, Desenul Familiei lasă câmp liber exprimării subiectului. Se consideră că testul oferă acces la adevăratele sentimente pe care acesta le are față de familia sa și locul pe care el crede că îl ocupă în cadrul acesteia.

După unii autori, există trei planuri în care putem interpreta schițele familiei: adaptativ, proiectiv și expresiv. Planul adaptativ se referă la maniera în care subiectul se adaptează la realitate, aspect evidențiat și de reacțiile la solicitările testului. Planul proiectiv reprezintă expresia trăirilor copilului, iar planul expresiv este legat de grafismul subiectului.

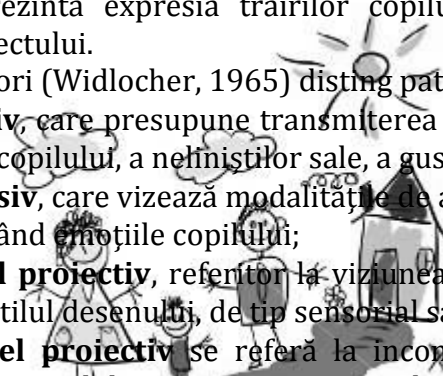
Alți autori (Widlocher, 1965) disting patru nivele de înțelegere a desenului:

- **Nivelul narativ**, care presupune transmiterea prin intermediul desenului a intereselor, preocupărilor copilului, a neliniștilor sale, a gusturilor și ambițiilor acestuia;
- **Nivelul expresiv**, care vizează modalitățile de abordare a paginii, culorile, formele alese, acestea reflectând emoțiile copilului;
- **Un prim nivel proiectiv**, referitor la viziunea pe care copilul o are despre lume. Este vorba despre stilul desenului, de tip sensorial sau rațional;
- **Al doilea nivel proiectiv** se referă la inconștient și face trimitere la conținuturile refulate de care copilul nu este conștient și despre care nu dorește să știe nimic. Aceste conținuturi fac obiectul manevrelor defensive organizate. Utilizarea acestor asociații ale copilului în cadrul unei povestiri pe care o concepe el însuși sau în comentariile spontane este determinantă pentru a sesiza mobilurile inconștiente.

Interpretarea în toate aceste planuri și nivele presupune o oarecare rigurozitate, esențiale fiind patru elemente de analiză (Cain, Gomila, 1953):

- Numărul personajelor desenului în comparație cu numărul de personaje al familiei reale. În această relație sunt importante și personajele uitate sau respinse;
- Structura internă a desenului, după ordinea de realizare și legăturile dintre personaje;
- Raportul figură-fond, adică analiza specifică a personajelor, cu particularitățile lor;
- Aspectul dinamic al fiecărui personaj, analiza relațiilor interpersonale din cadrul familiei, dar și analiza poziției pe care subiectul și-o atribuie în raport cu ceilalți și distanța între el și fiecare dintre celelalte personaje.

Analiza propriu-zisă a probei poate fi realizată după următoarele repere (Corman, 1964) și vor fi notate în spații special construite în grila de cotare:

Structura desenului

Figurile desenate izolat care nu intră în contact unele cu altele sunt desenate de către persoane raționale. Personale sensibile receptive au tendința să reprezinte familia cu o dinamică mai mare de exemplu, aflându-se în mișcare, făcând un lucru.

Personajul cel mai atrăgător

Dacă un asemenea personaj este prezent pe desen, el poate fi identificat după următoarele indicii:

- persoana cea mai semnificativă este desenată prima din partea stângă, pe primul plan;
- este mai înaltă și mai voluminoasă decât alte persoane;
- este efectuată cu mai multă dragoste, fiecare detaliu este finisat;
- restul figurilor sunt orientate spre ea, se uită la ea.

Persoana cea mai semnificativă poate fi cunoscută după îmbrăcămintea care o deosebește de ceilalți membrii ai familiei, dar este asemănătoare cu îmbrăcămintea persoanei cu care se identifică copilul. De obicei, aceasta este unul din frații sau surorile cu care copilul a format relații bune.

Personajul cel mai puțin atrăgător

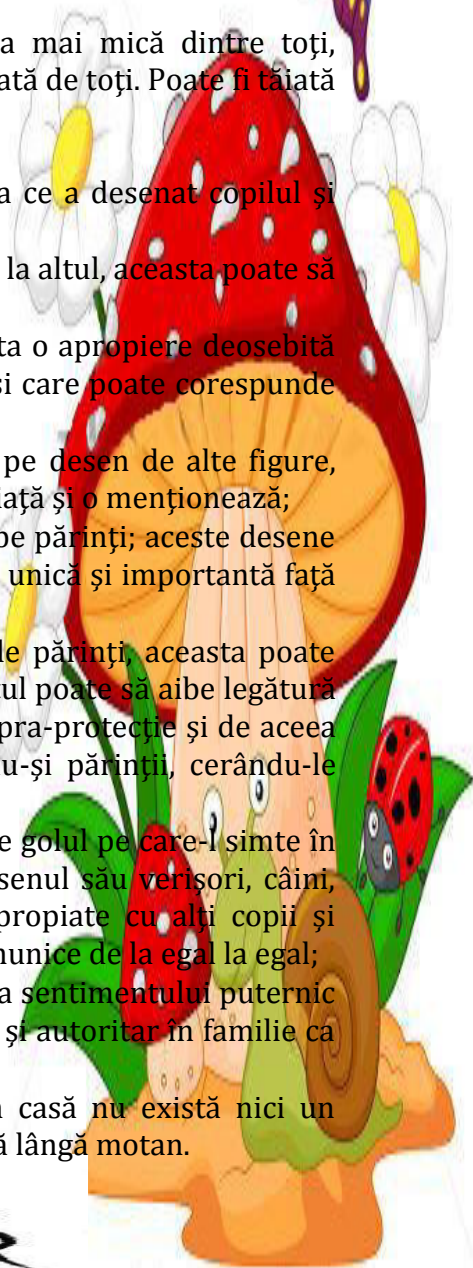
Este persoana mai puțin valoroasă. Pe desen este cea mai mică dintre toți, desenată ultima. Se află la distanță de alte figuri și este parcă uitată de toți. Poate fi tăiată cu creionul sau ștersă cu radiera.

Relațiile dintre personaje

Trebuie avut în vedere dacă există o legătură între ceea ce a desenat copilul și viața reală a familiei sale. De exemplu;

- dacă personajele se țin de mâini, sau invers, stau cu spatele unul la altul, aceasta poate să corespundă sau să contrazică situații reale în familie;
- dacă două personaje sunt desenate alături, aceasta ar reprezenta o apropiere deosebită între persoane, apropiere care este semnificativă pentru copil și care poate corespunde sau nu realității;
- dacă un personaj valoros sau nu pentru copil este îndepărtat pe desen de alte figuri, aceasta poate semnifica o distanță pe care copilul o observă în viață și o menționează;
- uneori copilul se desenează mai detaliat, mai viu colorat decât pe părinți; aceste desene proiectează atitudinea copilului față de sine ca fiind o persoană unică și importantă față de alții ca persoane mai puțin semnificative și atrăgătoare;
- dacă figura copilului este foarte mică, plâpândă, înconjurată de părinți, aceasta poate exprima neajutorarea sa, necesitatea de a primi îngrijire; aspectul poate să aibă legătură cu faptul că copilul s-a deprins cu atmosfera permanentă de supra-protecție și de aceea se simte slab și poate abuza de această situație, manipulându-și părinții, cerându-le ajutor și atenție.
- uneori copilul poate adăuga persoane și animale pentru a umple golul pe care-l simte în viața familială reală. Astfel, copilul uneori include în desenul său verșori, câini, pisici, ceea ce poate exprima insuficiența unei comunicări apropiate cu alți copii și necesitatea de a avea un prieten de joacă cu care ar putea să comunice de la egal la egal;
- figura copilului desenată alături de figura tatălui indică existența sentimentului puternic de rivalitate și dorința acestuia de a ocupa un loc la fel de sigur și autoritar în familie ca și tata;
- motanul desenat lângă unul dintre membrii familiei (dacă în casă nu există nici un motan) semnifică dorința de afecțiune față de persoana desenată lângă motan.

Părinții

De obicei părinții sunt desenați în pereche: tata mai sus și în stânga, mama mai jos și în dreapta, după care urmează alte figuri în ordinea semnificației acestora. Trebuie avute în vedere următoarele aspecte:

- reprezentarea perechii părinților poate avea semnificație diferită dacă perechea este sau nu unică. Copilul care locuiește doar cu unul dintre părinți, dar îi desenează împreună, exprimă dorința ca unirea lor să se restabilească. Dacă copilul desenează un singur părinte cu care locuiește, aceasta înseamnă că el acceptă situația reală la care copilul s-a adaptat mai mult sau mai puțin;
- prin desenarea izolată a figurilor părinților copilul exprimă dorințele sale inconștiente;
- în cazul în care figura părintelui de același sex este desenată la distanță, acest aspect poate fi interpretat drept dorința copilului de a se afla cu părintele de sex opus. Când figura copilului și a părintelui de sex opus este îndepărtată una de alta, aceasta poate însemna dereglarea sentimentelor și dorințelor normale;
- dacă copilul își vede unul dintre părinți ca fiind o persoană dominatoare, agresivă care îl sperie, el are tendința să îl deseneze de dimensiuni mai mari comparativ cu alți membri ai familiei, fără a lua în considerare dimensiunile reale ale acestuia. Dacă părintele este perceput amenințător, imaginea lui este completată cu mâini mari. În opoziție, părintele perceput ca fiind slab, neluat în considerație, este desenat cu mâini mici sau fără mâini;
- copilul care se identifică cu personajele desenate izolat, neclar sau șters, are dificultăți mari, resimte tensiune în relațiile cu familia și cu sine însuși.

Existența sau absența unui membru al familiei, inclusiv a autorului desenului

Absența membrilor familiei semnifică refuzul copilului de a-și aminti de aceștia deoarece imaginile despre ei sunt legate de trăiri negative, sentimentul abandonului și al insuficienței dragoste manifestată, copilul evitând astfel evocarea figurii lor.

Dacă între personajul cu care se identifică copilul și personajul lângă care este desenat este o distanță mare, sau copilul lipsește din desen, atunci interpretarea poate fi faptul că, copilul suferă de izolare și singurătate în familie. Deseeori însă, aceste sentimente sunt refutate deoarece îl fac să sufere.

Absența propriei figuri poate apărea la copiii care resimt complexul de inferioritate sau la cei care nu se simt ca aparținând unui grup, familiei, comunității din care fac parte. Copiii nemulțumiți în general, care primesc constant critici din partea părinților, care sunt permanent comparați cu frații sau surorile lor, sunt adesea copii cu o stimă de sine puțin valorizată, care își reprimă inițiativa și voința de realizare.

Situația în care copilul se desenează ultimul nu exprimă modestia acestuia, ci poate fi un semnal de alarmă pentru auto-percepția sa ca având un loc marginal în familie. Acest aspect este cu atât mai important cu cât celelalte persoane sunt desenate în ordinea cronologică după vârstă, iar autorul desenului nu este cel mai mic. Interpretarea poate fi legată de o problemă de anxietate. Anxietatea și agresivitatea sunt astfel exprimate, copilul desenându-se sub forma unui personaj puțin valoros, care se află parcă înconjurat de animale mari, carnivore.

Asemenea tuturor probelor proiective, pentru o analiză cât mai complexă și exactă, și Desenul Familiei trebuie utilizat în cadrul examenului psihologic, alături de alte probe de evaluare. Există trei principii esențiale în interpretarea unei probe proiective (Buck, 1948):

1. Interpretarea trebuie să se refere simultan la elementele desenului și la asociațiile făcute de către subiect, necesare pentru înțelegerea desenului;
2. Fiecare element trebuie studiat în relație cu structura globală a desenului;
3. Rezultatele analizei trebuie raportate la datele istorice sau anamnezice ale subiectului.

Concluzie

După cum am reliefat, testul „Desenul familiei” permite copiilor să-și exprime, într-o manieră acceptabilă pentru aceștia, percepția lor asupra familiei. Pornind de la valențele terapeutice ale probei, odată obținute aceste informații, ele se pot constitui, în situațiile care o impun, în repere esențiale pentru planificarea intervențiilor psihoterapeutice, în diferite scopuri precum: diminuarea conflictelor familiale și intrapsihice, creșterea sentimentului de apartenență la familie sau ameliorarea calității vieții acestor copii.

Bibliografie:

1. Buck, J. (1948), The House-Tree-Person technique, Western Psychological Services, Los Angeles.
2. Cain, J., Gomila, J. (1953), Children's drawings of the family, criteria of classifications, Ann Med Psychol, Apr.11 (14), Paris.
3. Corman, L. (1964), The family drawing test in the study of pathological reactions caused by sibling rivalry, J Med Nantes, Jul-Sep. 21, Paris.
4. Jourdan-Ionescu, C., Lachance, J. (2003), Desenul familiei, Editura Profex, Timișoara.
5. Porot, M. (1965), Le dessin de la famille, Revue de Psychologie Appliquee 15.
6. Widlocher, D. (1965), L'interpretation des dessins d'enfants, Dessart, Bruxelles.
7. Zivari, M. (2012), Familia mea, www.terapiam.ro.

20 DE CITATE DESPRE COPILĂRIE

1. „Copilăria e o lume aparte: pentru noi - o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei ce fac parte din ea, dimpotrivă, una reală și plină de armonie.” - Eugen Herovanu
2. „Copilăria este inima tuturor vârstelor.” - Lucian Blaga
3. „Dacă păstrezi copilăria mereu cu tine, nu vei îmbătrâni niciodată.” - Tom Stoppard
4. „Un copil poate oricând să-l invete pe un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stea locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește.” - Paulo Coelho
5. „Copilăria este regatul unde nu moare nimeni.” - Stephanie Meyer
6. „Copilăria este șuvoiul de apă care izvorăște limpede și curat din adâncurile ființei și la care omenirea aleargă fără încetare să-și potolească setea idealurilor sale de dragoste, de bunătate, de frumusețe, de perfecțiune.” - Francesco Orestano
7. „Copilăria e cadoul pe care ni-l dă viața.” - Horațiu Mălăele
8. „Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespuse de nouă și proaspătă și uluitoare.” - Eugen Ionescu
9. „Copilăria. Singurul paradis pierdut.” - Valeriu Butulescu

10. „Cu cât îmbătrânesc, cu atât simt mai profund ca puținele bucurii ale copilăriei sunt cele mai bune pe care ți le poate da viața.” - Ellen Glasgow
11. „Obiectele din casa copilăriei se prefac, cu timpul, în icoane.” - Paul Louis Lampert
12. „Și trece trenul copilăriei și nu se oprește decât la vămile cerului.” - Ionuț Caragea
13. „Fiecare copil este un artist. Problema este cum să rămână un artist și după ce va crește.” - Pablo Picasso
14. „Dorințele ce-și au originea în copilărie, reprezintă forța motrice indispensabilă pentru formarea viselor.” - Sigmund Freud
15. „În sufletul meu, nu a fost niciodată loc pentru invidie - nici pentru ură, ci numai pentru acea bucurie, pe care o poți culege de oriunde și oricând. Consider că ceea ce ne face să trăim cu adevărat este sentimentul permanenței noastre copilării în viață.” - Constantin Brâncuși
16. „Copilăria este lumea miracolului și a magiei. Copilăria se termină în momentul în care lucrurile încetează să mai fie uluitoare.” - Eugen Ionescu.
17. „Copilăria este locul în care Dumnezeu poate fi înlocuit cu un simplu surâs.” - Costel Zagan
18. „Când nu mai ești copil, ai murit demult.” - Constantin Brâncuși
19. „Copilăria este locul de refugiu al problemelor insolubile.” - Marin Preda
20. „Cel ce a avut o copilărie luminoasă și fericită, și-a adunat comoara nesecată în care se găsește mângâierea și în cele mai dureroase clipe ale vieții.” - Wilhelm Wundt

ÎNTÂMPĀLARE CU O CIUPERCUȚĂ

Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Sub o salcie pletoasă, ferită de razele fierbinți ale soarelui, Bubulina ciupercuța dormea dusă. Avusese o zi obositoare, în care crescuse și tot crescuse, îmbăiată mai întâi de stropii călduți ai unei ploii de vară, apoi mângaiată de razele soarelui. Adierea ușoară a vîntului și foșnetul frunzelor o adormiseră așa, spre amiază.

Visa acum și visa frumos. Se făcea că se prinsese în horă cu copii veseli, porniți în drumeție prin pădure. Și se învârteau și cântau de răsuna văile, iar răsetele lor cristaline parcă erau clinchete de clopoțel. Se învârtea și cerul senin odată cu ei, se învârteau și copacii din jur, iar zburătoarele se opriseră locului, mirate de atîta zarvă și bucurie.

Deodată o cuprinse amețeala și Bubulina se lăsă la pămînt, cu capul plecat. Auzea din ce în ce mai greu rîsul copiilor, iar gureșele păsărele, prietenele ei de o viață, o deranjau foarte tare. Parcă rîdeau, da, da, rîdeau. Și rîdeau de ea, sigur.

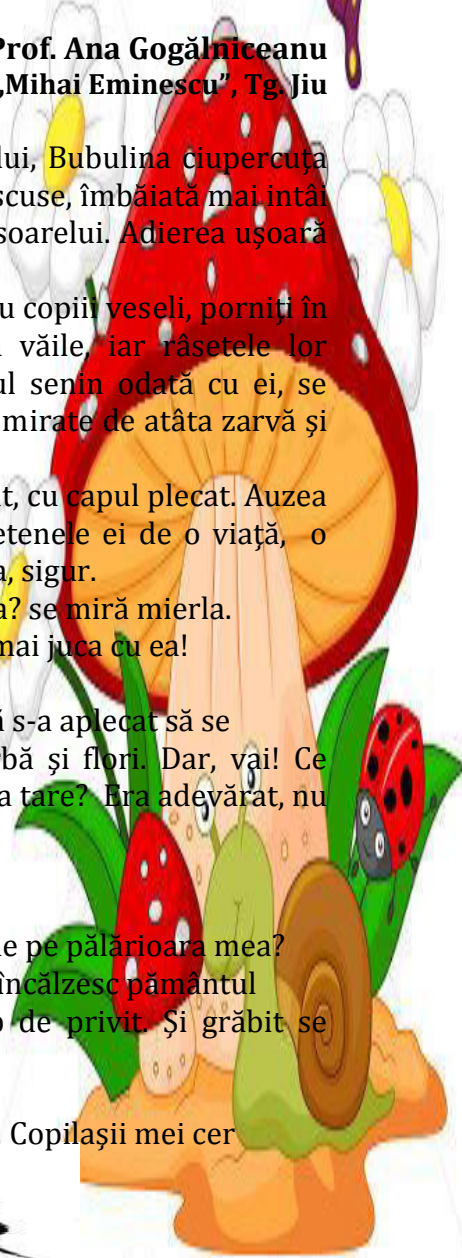
- Ce mai ciupercuță, fără bulinuțe! Cine a mai văzut așa ceva? se miră mierla.
- Da, niciun copil n-o va mai recunoaște și nimeni nu se va mai juca cu ea!
- S-o izgonim din pădure! strigă răutăcios un uliu.

Un strop de rouă, milos din fire, a trezit-o în zori și grăbită s-a aplecat să se privească în micuța oglinjoară a unei bălți, printre fire de iarbă și flori. Dar, vai! Ce supărare! Unde-i podoaba de pe pălărioară cu care ea se mîndrea tare? Era adevărat, nu visase, chiar nu mai avea nicio bulinuță pe pălărioară.

Ce era de făcut?

Ridică căpșorul spre soare și îl întrebă timidă:

- Soare, Măria-Ta, nu ai văzut unde au dispărut bulinuțele de pe pălărioara mea?
- Nu am văzut, drăguță Bubulină, eu am fost tare ocupat să încălzesc pămîntul pentru a da roade bogate omului muncitor, nu am avut timp de privit. Și grăbit se îndreptă spre amiază, căci mai avea mult de lucru.
- Poate tu, furnicuțo, stii ceva despre bulinuțele mele?
- Nici n-am observat că nu le mai ai, așa de ocupată am fost. Copilașii mei cer

mereu mâncare, pentru a crește mari și sănătoși, iar eu trebuie să car mereu câte un bob în spate. Și se furișă printre ierburi și frunze spre musuroi, trăgând după dânsa un bob de grâu.

- Sigur voi, fire de iarbă,
Care n-aveți nicio treabă,
Ați luat la voi acasă
Podoaba mea cea frumoasă!
Speriate, au strigat:

- N-am luat noi, n-am luat,
Dar pe tine ne-am supărat!

Și aveau dreptate să se supere, căci ele, firele verzi de iarbă aveau multă treabă: zi de zi trebuie să dea culoare pământului, să bucure ochiul omului, să prindă stropii de rouă, să adăpostească micile găze...Și câte altele aveau de făcut.

- Poate vântul cel hoinar,
Că îl știu tare ștrengar,
O fi vrut să facă glume,
Să mă supere pe mine!
Dar nu, nici vântul Bici,
și niciunul dintre- amici
nu știau unde să fie
podoaba de pe pălărie.

Tot căutând și întrebând, iată că vede venind pe cărare, mândru nevoie mare, chiar

pe tânărul arici, căreia îi spune Pogonici. Ținea infipte în ale lui ace cinci buline colorate.

- Unde mergi așa grăbit
Și frumos împodobit?
- Mă grăbesc, zău, mă grăbesc
Un prieten să găsesc,
Bulinele să-i dăruiesc.
Mie nu-mi sunt de folos
Căci sunt un arici țepos.
Lumea toată-așa mă știe,
N-am nevoie de buline!

- Te rog să mi le dai mie, zise Bubulina ciupercuța, nu știu cum le-am pierdut pe ale mele și acum pălărioara mea este urâtă, iar prietenii nu mă mai iubesc așa cum sunt.

- Cu mare drag ți le dăruiesc, dar să știi, nu haina te face mai frumos, ci sufletul tău bun. Nu sunt prieteni adevărați cei ce se uită la haine și nu văd faptele bune pe care le faci. Tu ești frumoasă oricum, iar acum vei fi și prietena mea.

Și cât ai clipi, Arici Pogonici se scutură și toate bulinele colorate se așezară direct pe pălăriuța roșie a ciupercuței.

- Prieteni mereu vom fi, la bine și la rău, mai spuse ciupercuța, mândră nevoie mare
de noua ei pălărie!

Legenda cucului

Culeasă de prof. Butulescu Silvia
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Erau odată doi frați rămași de mici fără tată și fără mamă. Pe unul îl chema Ion și pe celălalt Cucu și, de la o vreme, dacă au văzut că nu au cu ce să trăiască, au plecat și ei în lume, doar or găsi un trai mai bun. Și au mers ei cale lungă, zi întreagă.

Când să treacă printr-o pădure, iaca le iese înaintea un lup. Băieții se speriară și au luat-o la fugă, saracii, care încotro au văzut cu ochii, Ion într-o parte și Cucu într-alta. Pe înnoptate, Ion s-a potolit din fugă și a început să-și caute fratele. Du-te încoace, du-te-ncolo, cată-l spre răsărit, spre apus, degeaba! Cucu nicăieri. Și a început Ion să plângă cu lacrimi și să-l strige cu glas așa de tânguitor, că ar fi mișcat și pietrele: Cucu! ... Cucu! ... Cucu! ... Cucu! ... Și a cutreierat el o săptămână de zile drumurile, câmpiile, munții și pădurile, întrebând din om în om, din sat în sat, dar zadarnică i-a fost osteneala.

Slăbise bietul băiat și se uscaser de nu-l mai cunoșteai, dar el tot nu se lăsa și striga mereu: Cucu! Cucu! Cucu! Cucu! S-a întâmplat că într-o zi a trecut pe acolo Dumnezeu cu Sfantul Petre. - Doamne! Ce suferință o fi pe copilul ăsta, de se trudește atâta? Îl vezi cum a slăbit? Numai oasele-i de el, saracul! - Ce să fie, Petre! A avut și el un frate și l-a pierdut. Acum îl caută pe toate drumurile și-l plange. - Fie-ți mila, Doamne, de el și îl ușurează, fă-l pasare ca să nu se mai trudească atâta, căci pasăre fiind, poate l-o găsi mai repede. - Fie cum zici tu, Petre. Și Dumnezeu făcând niște semne cu mana, îndată copilul acela s-a prefăcut într-o pasăre și svârrr ... în zbor spre pădurea vecină. De acolo, prin grădini și peste câmpuri tot strigând mereu: Cucu! Cucu! Cucu! Cucu!, pasărea cântătoare a grădinilor și a pădurilor numită așa după cântecul ei « cucu, cucu ».

Și cântă « cucu, cucu », de la începutul primăverii și până la Sfantu' Petre, iar de atunci răgușeste de atâta strigăt zadarnic. Tocmai la anul va începe iar. Și așa va striga cât îi lumea, pe frate-său, căruia cine știe unde i-or fi zăcând oasele, după întâmplarea cu lupul.

Asfințitul soarelui la munte

Elev: Grecu Carmen-Maria
Profesor coordonator: Dragu Veronica-Daniela
Școala Gimnazială „Cîlnic”, Gorj

Pe crestele munților, soarele coboară încet de pe bolta înaltă a norilor. Lumina lui încă mai pâlpâia departe. Sunetul păsărilor se mai aude încet în depărtare. Munții arătau ca niște uriași adormiți. Pădurea îi îmbracă într-un verde smarald ce arăta feeric la asfințit.

Pe pajiștea unde florile de munte se închiseseră, un fir de apă șerpuia ușor la vale. În apa cristalină, precum oglinda unei domnițe, micile insecte de apă își caută un loc de dormit în crăpăturile pietrelor învelite în mușchi. Pe cer, un vultur, dansa un zbor măiastru.

Încet, pe malul pâraului repede de munte, un ied rătăcit se apropie de apă pentru a-și stâmpăra setea. Cu ochii lui inocenți privea cum broscuțele somnoroase se retrag în căsuțele lor pentru a se odihni. Ieduțul va rămâne singur peste noaptea rece, neavând pieptul cald al mamei alături, care probabil își cheamă cu disperare puiul. Se pierduse de ea după ce alergase după un fluture, ce semăna cu un mic curcubeu. După o stâncă niște ochi scânteietori urmăresc inocentul suflet.

Mișelește, un lup cenușiu și fioros se năpustește asupra iedului, care nu are nici o scăpare. În zadar broscuțele făceau gălgăie, micuța vietate nu simțise pericolul. Iedul se întoarce. În zadar, nu mai era timp de îndurare, își privește asasinul în ochii. Cu un ultim strigăt își cheamă mama. Încet, iedul se sufocă în strânsoarea lupului, iar viața fragedă i se scurgea din trup. Lupul plecă cu el în dinți.

Mama îl va căuta o zi, o săptămână, apoi va fi dat uitării ca un animal mic, neînsemnat.

E primăvară iar!

Prof. Angela Murarețu
Grădinița cu P.P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Iarna și-a cules încet, încet ultimele petice de zăpadă. Ici-colo se mai aude câte o picătură de apă cazând de la streșinile caselor pic, pic.

O lacrimă verde a căzut din cer pe Pământ....

- E primăvară, zâna Primăvara și-a adus cu ea verdeța ierbii, coloritul multicolor al florilor iar pomii i-a îmbrăcat într-o maramă albă, ce par ca niște palate create de o ființă divină. Stoluri de păsări se zăresc pe balta albastră a cerului iar Soarele, stă încremenit și trimite raze aurii pe Pământ. În liniștea trainică a primăverii poți auzi zumzetul găzelor care dansează fericite din floare în floare, adulmecând miresmele dulci ale acestora.

E primăvară iar!..... E tinerețe!..... E copilărie!.....E frumusețe!.....Toți iubim Primăvara!.....

ÎN FIECARE AN... VIN ...
SFINTE SĂRBĂTORI!!!

Paștele la români

Prof. Tudorin Georgeta Gabriela
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

De-a lungul și de-a latul pământului, în locuri și timpuri diferite, tradițiile și obiceiurile de Paști sunt oarecum diferite, însă misterul liturgic al Sfințelor Paști le dă sens. Cu toții știm că pasca și ouăle roșii nu reprezintă mare lucru dacă au pierdut legătura cu semnificația lor spirituală.

Praznicul Paștilor reprezintă pentru creștinii ortodocși „sărbătoarea sărbătorilor”; Învierea fiind semnul biruinței lui Hristos asupra morții și păcatului.

Frumusețile liturgice și sensurile duhovnicești ale sărbătorii Sfințelor Paști ne înalță mintea și inima spre lumina sau slava netrecătoare a Împărăției lui Dumnezeu în care vor locui dreptii și sfinții după Învierea de obște (cf. Apocalipsa 21, 23).

În noaptea Sfințelor Paști, întunericul produs prin stingerea luminii și a lumânărilor în biserică, la miezul nopții, simbolizează întunericul morții. Totodată, sufletul viu și îndumnezeit al lui Hristos este simbolizat de singura candelă care rămâne aprinsă în biserică, și anume candela de pe Sfânta Masă, din Sfântul Altar, deoarece Sfânta Masă simbolizează mormântul Domnului Hristos, din care El a înviat. În momentul în care preotul aprinde lumânarea de Paști din candela de pe Sfânta Masă, iar din Altar se ridică lumânarea în văzul tuturor, aceasta semnifică taina ridicării sau Învierii lui Hristos din morți. De la această singură lumânare a preotului, se aprind toate lumânările credincioșilor. Lumânările de Paști simbolizează lumina lui Hristos Cel înviat împărtășită oamenilor.

Slujba din Noaptea Învierii nu este una obișnuită. Prima parte, începutul Utreniei, se săvârșește în fața bisericii, după ce preotul a oferit Lumina Sfântă tuturor. Biserica devine chip al Mormântului Domnului, iar ieșirea preotului, cu lumina pe care o ridică înaintea tuturor, reprezintă Învierea Domnului, trecerea de la întuneric la lumină, de la moarte la viață.

Slujba Utreniei începe în fața bisericii, în mod excepțional, toți stând cu fața spre răsărit, locul în care a fost sădit raiul (cf. Facerea 2,8) și de unde așteptăm venirea în slavă a Mântuitorului Hristos, ca să judece vii și morții.

După citirea Evangheliei și începutul Utreniei, toți intrăm în biserică, ca semn al biruinței lui Hristos asupra morții și asupra iadului, biserica devenind un chip al Împărăției cerurilor.

Caracteristicile Utreniei Învierii sunt păstrate de-a lungul întregii săptămâni, exceptându-se ritualul oferirii luminii și citirea pericopei evanghelice din fața bisericii.

Preotul este îmbrăcat în toate veșmintele, așa cum trebuie să fie și la slujba Vecerniei celei de-a doua zile de Paști. Ușile Împărătești ale Sfântului Altar rămân deschise în timpul întregii săptămâni, până la Vecernia Duminicii Tomii, ca imagine a ușilor raiului, “redeschise” prin Învierea Domnului.

Binecuvântarea de început, atât la Vecernie, câtși la Utrenie, este “Slavă Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi...”, urmată de troparul Învierii, “Hristos a înviat din morți...” (de trei ori) și stihurile Paștilor, timp în care preotul cădește Sfânta Masă, în cele patru laturi, și întreg Sfântul Altar.

Imnele “Învierea lui Hristos văzând...” și “Înviind Iisus din mormânt...”, care în timpul duminicilor de peste an se cântă o singură dată, de data aceasta sunt întreite, ca semn al bucuriei deosebite pe care o simțim pentru că Mântuitorul a biruit moartea și a înviat din morți.

Întimpul slujbelor din Săptămâna Luminată, ca de altfel până în ziua Cincizecimii, este oprită plecarea genunchilor, pentru că neplecarea genunchiului în ziua Învierii înseamnă reîndreptarea căderii noastre făcută prin Învierea de a trei zăi a lui Hristos.

Din bătrâni a rămas obiceiul ca în toată această săptămână bisericile, casele și hainele creștinilor să fie luminoase. Începând cu Noaptea de Paști, creștinii se salută, până la Înălțare, spunând „Hristos a Înviat!” la care se răspunde “Adevărat a Înviat!”, la biserici se aduc mâncăruri de dulce, care sunt sfințite și împărțite, îndeosebi celor nevoiași. Oamenii încearcă acum să fie mai buni unii cu alții, mai darnici și mai îngăduitori.

Spre sfârșitul Săptămânii Mari, după ce casa, grădina, ograda și cimitirele sunt puse în cea mai bună rânduială, începe ritualul pregătirii bucatelor pentru Paști. În Joia Mare se înroșesc ouăle.

Sărbătoarea Sfintelor Paști ne arată iubirea lui Dumnezeu pentru oameni și pentru întregul univers. Lumina Învierii lui Hristos dă sens vieții creștine zilnice pentru că Hristos Cel Înviat, prin harul său, rămâne tainic prezent și lucrător în Biserica Sa, până la sfârșitul veacurilor.

În măsura în care creștinii vor trăi cu tărie această taină a Pătimirii și a morții lui Hristos pentru mântuirea noastră, vor putea să trăiască și Învierea Sa. Noi simțim bucuria Sfintelor Paști numai dacă am făcut ceva nevointe ascetic de-a lungul Postului: respectând postul rânduit, spovedindu-ne, analizând alegerile făcute și orientările veștii noastre. Fără atmosfera dulce a străpunerii inimii și a pocăinței, specifică Postului, nu putem avea o adevărată bucurie pascală.

Pentru un om curățit de păcat, care a învins puterea de atracție a plăcerilor egoiste, răul nu mai reprezintă o posibilitate inevitabilă. Dimpotrivă, răul nu-l mai atrage cu nimic, iar binele devine firesc.

În lumina Celui Care S-a Jertfit pentru om și care a biruit moartea, universul, lumea și viața omului se luminează. Odată luminat de puterea Învierii lui Hristos asupra păcatului și a morții, omul poate lumina prin spiritul lui, pe cei din jur, putând pune lucrurile și ordinea lumii în slujba binelui semenilor săi. Astfel, Sfintele Paști reprezintă un prilej deosebit de a ne readuce împreună și de a face fapte bune. Indiferent de faptul că noi le considerăm simple gesturi, pentru aproapele nostru pot fi un motiv de a merge mai departe și de a-și da seama că nu e singur.

Așa cum Iisus Hristos S-a jertfit pentru noi în chinuri cumplite, așa și noi să ne jertfim pentru aproapele nostru și să înținem în Hristos.

Bucuria Învierii Domnului este o bucurie mai tare decât suferința și moartea, pentru că nu este bucurie produsă de lumea robită de păcat și moarte, ci este bucurie izvorâtă din Hristos Cel înviat, Cel ce a biruit păcatul și moartea. Această bucurie simbolizează bucuria intrării omului în slava și fericirea vieții veșnice a lui Dumnezeu. Din acest motiv, ca și sufletele curățite și înnoite prin rugăciune și post, prin pocăință și împărtășire euharistică, veșmintele liturgice de Paști sunt albe ca lumina, iar credincioșii ortodocși poartă haine noi și frumoase, după ce au zugrăvit și împodobit și caselelor, ca să fie pline de lumină și frumusețe.

Sărbătoarea Sfințelor Paști ne arată iubirea lui Dumnezeu pentru oameni și pentru întregul univers. Lumina Învierii lui Hristos dă sens vieții creștine zilnice, pentru că Hristos Cel înviat, prin harul Său, rămâne tainic prezent și lucrător în Biserica Sa, până la sfârșitul veacurilor. Fără înviere, toate idealurile omenirii de adevăr, dreptate, bunătate și iubire sinceră rămân fără suport etern și fără sens existential. Credința în înviere este izvor de lumină și putere spiritual pentru a mărturisi în lume adevărul, pentru a lupta pentru dreptate și libertate, pentru a cultiva iubirea curată și milostivă, pentru a săvârși fapte bune. De aceea, trebuie ca noi, „fiii Învierii”, să fim strălucitori și curați și prin haina duhovnicească, și prin cea trupească, ca nimeni vreodată să nu ne găsească vreun neajuns.

Întrucât Hristos Cel răstignit și înviat este izvorul bucuriei depline și netrecătoare, legătura vie cu El, prin credință puternică, rugăciune fierbinte și fapte bune, aduce bucurie în viața Bisericii și în sufletele credincioșilor.

În viața duhovnicească a creștinului, bucuria credinței se intensifică și se statornicește prin rugăciune fierbinte, prin pocăință și iertare de păcate, prin eliberarea de patimile egoiste, prin cuvântul bun și prin fapta cea bună, prin viață curată și iubire sfântă. Ea devine bucurie permanentă a celor ce înaintează pe calea sfinteniei.

Prin vestirea și propăvăduirea Învierii Domnului a fost alungată tristețea cauzată de moarte, a fost alungat întunericul păcatului și viața pământească a primit un sens și o finalitate în viața veșnică, care este promisă de Hristos nu numai sufletelor, ci și trupurilor

LA PAȘTI

Prof. Jurebie Maria Augustina
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Măine- i zi de sărbătoare
Ouă roșii noi ciocnim
Vin copii cu mic cu mare
La Paști să ne întâlnim

Suntem mulți în bătaură
Frați, prieteni și vecini
Povestind cu voie bună
Despre datini din străbuni.

Mai ciocnim câte un ou roșu
Spunând „Hristos a înviat”

Gazda noastră- aduce mielul
Numai bun pentru mâncat.

Cozonacul nu lipsește
De pe masa-nbelșugată
Repede seara sosește
„Rămas bun” ne luăm la poartă.

CE ȘTIM DESPRE ALIMENTAȚIA COPILULUI PREȘCOLAR?

Prof. Jurebie Maria Augustina
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Alimentația este o parte esențială din creșterea adecvată a copilului. Regulile și indicațiile alimentare sunt cam aceleași atât la preșcolari, cât și la școlari.

Pe măsură ce cresc, copiii devin mai activi și sunt din ce în ce mai supuși contaminării cu germenii, viruși și bacterii nocive, în special când se joacă.

O hrănire corespunzătoare care să răspundă nevoilor vârstei, poate preveni o mulțime de afecțiuni medicale grave ca obezitate, diabet etc.

Reguli alimentare pentru preșcolari și școlari

- ☞ Este indicat și reprezintă vârsta potrivită pentru a introduce în meniul copilului, laptele integral de vacă.
- ☞ Dieta copilului trebuie să se asemeze din ce în ce mai mult cu cea a familiei.
- ☞ Ei trebuie să ia 3 mese principale și 2 gustări între ele.
- ☞ Cantitatea de lapte începe să se diminueze treptat, așa ca micuțul tău nu ar trebui să consume mai mult de 450-500 ml lapte pe zi, la care se adaugă suc de fructe 100% natural în proporție de 120-180 ml.

Regulile esențiale din alimentația copilului pe care trebuie să le respecti în linii mari sunt:

- ☐ introducerea unor alimente cât mai variate (există alimente care nu trebuie să lipsească din alimentația niciunui copil, iar meniul lui trebuie să fie cât mai diversificat, niciodată nu trebuie axat pe un anumit tip de alimente);
- ☐ dă-i copilului zilnic carbohidrați, dar de calitate (cereale la micul dejun, produse de panificație, paste, orez, cartofi etc.);

- ☞ echilibrarea alimentației copilului cu activitatea fizică (dacă ai un copil foarte activ, s-ar putea să aibă nevoie de mai multe calorii decât dacă ai un copil sedentar, vorbește cu medicul despre un meniu adecvat nivelului de activitate);
- ☞ axează-te pe alimente din cereale integrale, dar și pe legume și fructe din plin;
- ☞ evită alimentele bogate în grăsimi saturate, prăjeli etc.;
- ☞ oferă-i copilului dulciuri, dar cu moderație; este de preferat să găsești alternative la prăjiturile și dulciurile din comerț;
- ☞ nu uita de proteine în dieta lui zilnică (legume boabe, ouă, carne etc.);
- ☞ asigură-te că din dieta zilnică, copilul ia destul calciu și fier pentru a îndeplini condițiile de creștere ale lui (lactatele sunt încă esențiale în creșterea micuților)

Obiceiurile alimentare care trebuie evitate începând cu vârsta preșcolară sau de care copilul ar trebui dezvățat sunt:

- ☞ folosirea biberonului;
- ☞ cantitățile mari de dulciuri;
- ☞ alimentele sărate;
- ☞ băuturile răcoritoare sau de fructe din comerț;
- ☞ bomboane și acadele (care conțin practic doar coloranți și zahăr);
- ☞ evitarea alimentelor care cresc riscul de înec (bucățile mari de mâncare și alimentele mici, dar cu consistența dură – popcorn, alune, struguri întregi, bomboane etc.);
- ☞ peștele gras (este o sursă bogată de acizi grași esențiali - omega 3 și de alți nutrienți, dar pot conține anumite toxine ce pot pune în pericol sănătatea copiilor); el trebuie dat cu moderație;
- ☞ evită excesul de fibre în alimentația lui, pentru că există riscul ca acesta să se sature înainte de a fi mâncat suficient și să-și fi asimilat nutrienții necesari;
- ☞ atenție la alimentele alergene de risc; fii precaută în privința lor și supervizează copilul atunci când le consumă pentru a vedea cum reacționează.

Alimentația copilului preșcolar și școlar, în jurul vârstei de 3-6 ani, trebuie să fie diversificată și adaptată nevoilor sale.

Masa de dimineață a copilului trebuie să înceapă cu cel puțin o cană de lapte.

Învață cum să echilibrezi alimentația copilului tău la această vârstă și să eviți să-i faci toate poftele atunci când îți dorește.

Cum convingi copilul să mănânce legume?

Mulțor părinți le este dificil să convingă copiii să mănânce legume. În general, copiilor nu le plac legumele pentru că deseori legumele au o textură aspră și dificil de mestecat.

Legumele sunt foarte importante pentru sănătate datorită conținutului de fibre. Pe lângă conținutul mare de nutrienți și vitamine, fibrele din legume ajută la prevenirea **constipației**.

Părinții trebuie să fie creativi și foarte răbdători deoarece, astfel de lucruri nu pot fi forțate, fiind nevoie de timp.

Iată câteva ponturi pentru ca legumele să aibă succes și în cazul copilului tău.

1. Mănâncă și tu legume!

În general copiii le place să imite acțiunile altora, mai ales ale părinților.

Când familia mănâncă împreună, pune în farfuria ta diverse legume și spune-i copilului numele legumelor. Îi poți spune de asemenea despre beneficiile legumelor asupra sănătății. De exemplu: „Uite ce ochișori scilipitori are iepurașul pentru că mănâncă morcovi”.

Sau îi poți povesti cum lui Popey Marinarul îi place să mănânce spanac și de aceea este așa de puternic. În alte ocazii, încurajează-ți copilul să citească diverse cărți sau articole referitoare la legume pentru ca el să înțeleagă mai bine cât este de important să le consume.

2. Mâncarea trebuie să arate bine!

Servește-i legumele cât se poate de aspectuos și de atractiv pentru a-i dezvolta apetitul. De exemplu, aranjează legumele în farfurie diferit, ca formă, culoare și gust pentru a arăta interesant. Dacă faci o supă, poți de exemplu să tai morcovii în formă de florițe sau să aranjezi legumele sub forma unui copac, animal, mașinuță, față zâmbitoare sau orice altă formă care să îl atragă.

Poți folosi o gamă variată de legume precum morcovi, fasole verde, porumb, castravete sau pătrunjel care să arate cât mai colorate și atractive. Fii creativă! Aceste activități nu numai că sunt amuzante, dar pot de asemenea să stimuleze imaginația ta și a copilului.

3. Ascunde legumele!

Poți de asemenea, să maschezi legumele în mâncăruri sau în băuturi. Poți ascunde porumbul dulce sau bucatele de morcov într-o salată mixtă sau într-un sandwich.

O alta alternativă este sucul de morcovi sau de roșii amestecat cu puțină miere sau puțin zahăr.

Poți, de asemenea să adaugi bucatele mici de legume în înghețata, milkshake sau iaurt ca topping. Nu uita, decorează paharul cu o umbrelă mică, un pai colorat sau orice alt obiect care va face băutura să pară atractivă.

4. Arată-i copilului cum cresc și se dezvoltă legumele!

Chiar și un copil de 3 anișori se va atașa de legumele lui care cresc în grădina sau chiar și cele din supermarket dacă știe cum au crescut ele.

Lasă-l să aleagă el legumele pe care le vrea. Puteți chiar să gătiți împreună legumele. De exemplu, îl poți lasă pe cel mic să spele legumele sau să te ajute cu pregătirea mâncării. Aceste activități vor fi foarte plăcute și distractive pentru el.

Pe lângă legume, poți adăuga și fructele la necesarul zilnic de fibre, însă nu trebuie să renunți la legume. Trebuie să continui să încerci cu răbdare să îi dai copilului tău legume, însă nu trebuie să îl forțezi. Când este forțat, copilul va percepe ora de masă ca o atmosferă inconfortabilă, chiar stresantă și în final nu va mai mânca deloc.

CLUBUL CURIOSILOR

ȘTIAȚI CĂ...???

Prof. TudorinGeorgeta Gabriela
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

- O albină în cursul vieții sale face peste 60 000 de ouă.
- Ciocul unei ciocănitoare lovește arborele cu o viteză de 20 km pe oră.
- Firul de păianjen este atât de subțire și ușor încât un fir de lungimea ecuatorului ar cântări doar 455 de grame.
- Cea mai sărată apă este cea din Marea Roșie. Conține 4 % sare.
- Pentru obținerea unui litru de esență de trandafiri pentru parfum sunt necesare trei tone de petale de trandafiri.
- Pielea de pe corpul omenesc reprezintă a cincisprezecea parte din greutatea totală a corpului. La un adult de 70 de kg pielea cântărește 4 kg și are o suprafață de 2 m².

ENIGME...CURIOSITĂȚI...

Prof. Drăgoi Maria
Școala Primară Bulbuceni, Căpreni

DE CE CÂNTĂ CUCUL?

Prin cântecul său, un cuc dă de veste celorlalți cucii că...este acasă. Îi anunță că și-a stabilit un domiciliu, adică un teritoriu numai și numai al lui, unde va locui și va mânca insecte doar el.

DE CE AU REVENIT RÂNDUNELELE LA VECHIUL CUIB?

Rândunelele din țara noastră au iernat tocmai în Africa de Sud. S-au reîntors de acolo în jurul datei de 15 aprilie. Construirea unui nou cuib necesită mult efort din partea lor: cam 12-15 zile de muncă necontenită. Rândunelele revin la vechiul cuib pentru că au căsuța...gata construită. În plus, vechiul cuib și împrejurimile sale reprezintă locuri deja cunoscute și deci sigure pentru creșterea puilor.

■ CUM ȘI-AU REGĂSIT BERZELE CUIBUL?

Berzele, ca dealtfel toate păsările călătoare au o memorie și un simț de orientare extraordinare: pot să zboare mii de kilometri până la capătul pământului și să se reîntoarcă uneori chiar la vechiul cuib fără să se rătăcească. Oamenii de știință consideră că ele „citesc” magnetismul terestru ca pe o hartă și din acest motiv urmează mereu aceleași căi de migrație.

DE O MIE DE ORI DE CE?

Prof. Deaconu Mary – Simona
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg Jiu

■ DE CE BATE VÂNTUL?

Vântul este o deplasare a aerului, mai lentă sau mai rapidă. Așa cum apa se deplasează pe suprafața planetei sub formă de râuri și fluviu, tot așa aerul se poate mișca prin atmosferă sub forma curenților de aer, adică a vântului. Motorul acestor „râuri” de aer îl constituie încălzirea neuniformă a pământului. Și briza de pe malul mării, și crivățul asupra iernii sunt curenți de aer înrudiți cuvântul proaspăt al primăverii.

■ DE CE PLOUĂ?

În nori se află picături de apă foarte reci. Acestea se adună mai multe la un loc atunci când norul întâlnește un strat de aer rece. Noile picături, prea mari și prea grele să mai rămână în nor, cad pe pământ sub formă de ploaie.

■ DE CE UDĂM FLORILE?

Plantele au nevoie de apă pentru că.... le este sete. Fără apă se usucă și mor. Când udăm pământul din jurul florii apa ajunge îndată la rădăcină și, îmbogățită cu săruri minerale, urcă în tulpină pentru a hrăni întreaga plantă.

CURIOZITĂȚI DIN LUMEA INSECTELOR

Educ. Mercurean Ioana Otilia
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg Jiu

Așa cum le vedem de mici, insectele au o putere uimitoare. Un fiziolog francez a constituit un dinamometru constatând că, în general, puterea mușchilor este invers proporțională cu talia. O insectă, Lucanus, poate ține în mandibulele sale origina de oțel de 400 g, în timp ce greutatea proprie este de 2g.

* O muscă obișnuită care zboară în ploaie și cântărește 1 centigram, poate duce o picătură de ploaie ce este de 3 ori mai grea decât ea.

* O furnică, putem spune că este mai puternică decât un om. Furnică poate cară o greutate ce este de 10 ori greutatea corpului ei, în timp ce omului îi este dificil să cară greutatea corpului propriu.

* Vederea insectelor este destul de slabă, unele având ochii simpli și mici, iar altele ochii compuși în fațete. Numărul fațetelor este variabil în funcție de specie: 50 de fațete la furnici, 4000 de fațete la muscă domestică, 20000 de fațete la libelulă, 27000 de fațete la fluturi. Fiecare din acești ochi da o imagine mică și răsturnată pentru că rețină nu reține decât obiectul pe care îl privește, fiind vorba de așa-zisă vedere mozaic.

* O furnică ce trăiește în deșert are capacitatea de a deosebi culorile chiar mai mult decât omul. Ochiul acestei furnici are 4 tipuri de fotoreceptori, în timp ce oamenii au doar 3 tipuri.

* Insectele au o bună memorie în care își înmagazinează un întreg registru de impresii. Albinele care zboară pe ploaie și vânt își pot regăsi drumul înapoi spre stup după mai multe zile, chiar săptămâni; în schimb, dacă li se da să inspire puțin cloroform, ele vor uita locul de întoarcere.

* Lăcustă vânează în timpul nopții greierii care dorm.

* Muscă doarme în fiecare noapte lipită de perete sau de tavan.

* Furnicile, în somn, au niște mișcări convulsive ale picioarelor.

* Unele insecte, pentru a stă imobile în timpul somnului, își aleg o tulpină pe care o țin între mandibule.

* Lăcustă adultă cântărește 2-3 grame. Pare un fleac, dar stolurile de lăcuste ajung până la o greutate de 40 milioane de tone!

ȘTIAȚI CĂ... ???

Prof. Secleanu Lăcrămioara
Grădinița cu P. P. "Mihai Eminescu", Tg. Jiu

- Reclamele pentru copiii sub 12 ani sunt ilegale în Norvegia și Suedia?
- În timpul zilei, un copil de 4 ani pune, în medie, 437 de întrebări?
- Bărbații cu păr lung nu aveau voie să intre în Disneyland în anii '60?
- Planeta Pluto este mai mică decât Rusia. Ea are 17 milioane de km?
- În anii '60, pisicile din Franța erau antrenate și trimise în spațiu?
- Păsările colibri nu fâlfâie din aripi, ci le îndoaie în forma cifrei opt în timpul zborului?
- Pisicile care au trei culori sunt, de obicei, femele?
- Este nevoie de mai mult de trei zile pentru a realiza o bomboană din jeleu?
- Temperatura centrului soarelui este de aproximativ 15 milioane °C. Suprafața lui este însă puțin mai rece, de doar 6000 °C - oricum este de 25 de ori mai cald decât orice aragaz?
- Stângacii au obiceiul de a mușca pe partea stângă atunci când mănâncă, iar dreptacii au obiceiul de a mușca pe partea dreaptă?
- Părul oamenilor roșcați din naștere nu devine niciodată gri atunci când aceștia îmbătrânesc?
- Liliicii reprezintă 20% din toate mamiferele?
- Primul mouse pentru calculator a fost făcut din lemn?
- Creveții pot înota doar cu spatele?
- Balenele pot face insolatie?

GHICI GHICITOAREA MEA!

Ghicatori cu legume

Educ. Mercurean Ioana Otilia
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Verde, roșu! Cine-mi ești?
Lung, subțire, gras ori dulce,
Iute,
Poți să mi-l ghicești?
(Ardeiul)

Când o tai, e cu teamei;
De ce plângi de mila ei?
Doar dă gust mâncării!
(Ceapa)

Nu-i ca varza-nfoiată,
Dar e sora ei, gătită
C-o rochiță încrețită.
(Conopida)

În pământ pui unul, doi,
Și scoți toamna mușuroi.
(Cartoful)

După ploaie, nu-i mirare,
Stau umbrele mici la soare.
(Ciupercile)

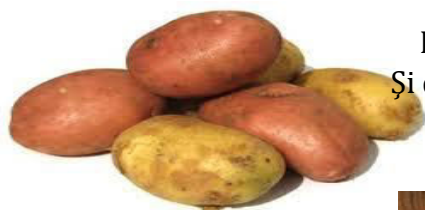
Nu e carne, dar e grasă
Cocoțată pe arac.
Numai toamna întră-n sac.
(Fasolea)

Nas la omul de zăpadă,
Iepurele vrea să-l roadă!
(Morcovul)

Căței are, dar nu latră
Și nu-l ții legat la poartă!
(Usturoiul)

Dintr-unul ai facut nouă,
Și din nouă nouăzeci și nouă.
(Cartoful)

De-i desfaci cămășile,
O să-ți curgă lacrimile.
(Ceapa)

Fel și fel de pălării
Ascunse prin bălării.
(Ciupercile)

Șade moșul în camașă
Dar mustățile-s afară.
(Morcovul)

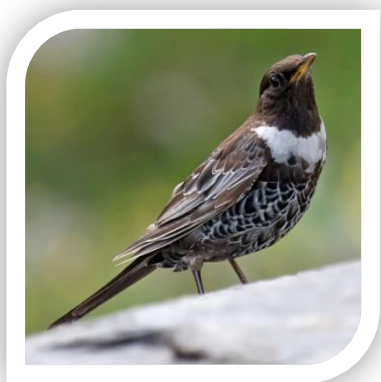
Ghicitori pentru copii

Prof. Deaconu Mary Simona
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Ziua se mărește,
Zăpada se topește,
Grădina a - nverzit,
Cine a venit?
(Primăvara)

Turmă mică,târătoare,
Paște-n pomi,nu pe ogoare!
(Omizile)

Pasăre galbenă-n cioc
Fluieră un cânt cu foc!
(Mierla)

Cupe albe,sângerii,
Stau pe lujere înfipete,
Parc-ar fi niște făclii!
Hai ghicește-le,de știi!
(Lalelele)

Voinicel cu haina albă
Iese primul din zăpadă!
(Ghiocelul)

Care floare
Are gheare
Și parfumul cel mai tare?
(Trandafirul)

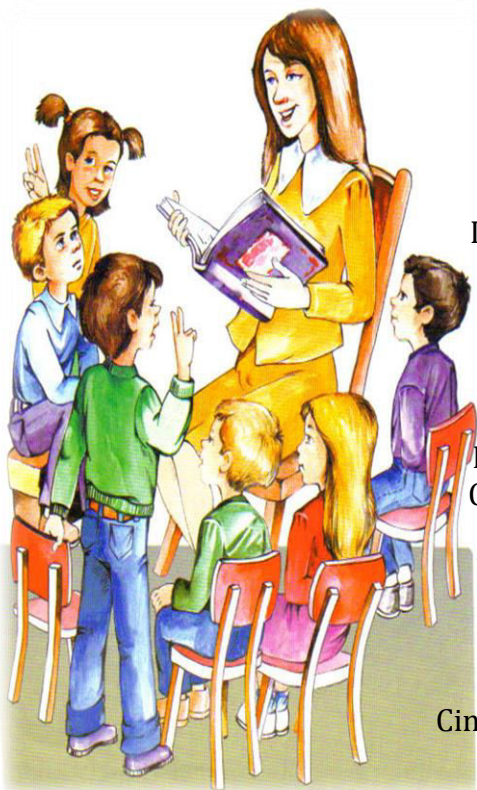

Singuratic și hai-hui
Își cântă numele lui!
(Cucul)

“ Noi natura ocrotim, sănătoși vrem să trăim”

**Prof. Angela Murarețu
Grădinița cu P. P. “Mihai Eminescu”, Tg. Jiu**

Am o căsuță cu flori
Cu năsuc și ochișori
Acoperișul lucios
E o lălea cu capu-n jos.
Cu ferestre sclipitoare
Larg deschise către soare
Cu perdele colorate
Roșii, galbene, înflorate
Iată ușa primitoare
E albastră ca o floare
Și pereții sunt așa
Parcă-s niște fulgi de nea
Gardul care acum se vede
E vopsit cu iarbă verde
Vă-ntrebați, dragi copiii,
Cine-i oare, cine-o fi?
Este grădinița mea
Nu-ntâlnești alta ca ea
Cine mă așteaptă oare-n prag?
Draga mea educatoare!

ÎNVĂȚĂM O RUGĂCIUNE

Rugă la cer

Prof. Roșu Ioana Florentina
Școala Gimnazială Nr.2, Motru

Înger, îngerășul meu
Știu că mă păzești mereu.
Eu îți mulțumesc fierbinte
Și să știi c-am fost cuminte!
Vreau ca Bunul Dumnezeu
Să mă ajute mereu.
Să-mi de-n viață sănătate
Și mult spor să am în toate.
Iar părinții mei iubiți
Să fie cei mai fericiți.
Să le dea Domnul sănătate
Și de mine s-aibă parte.

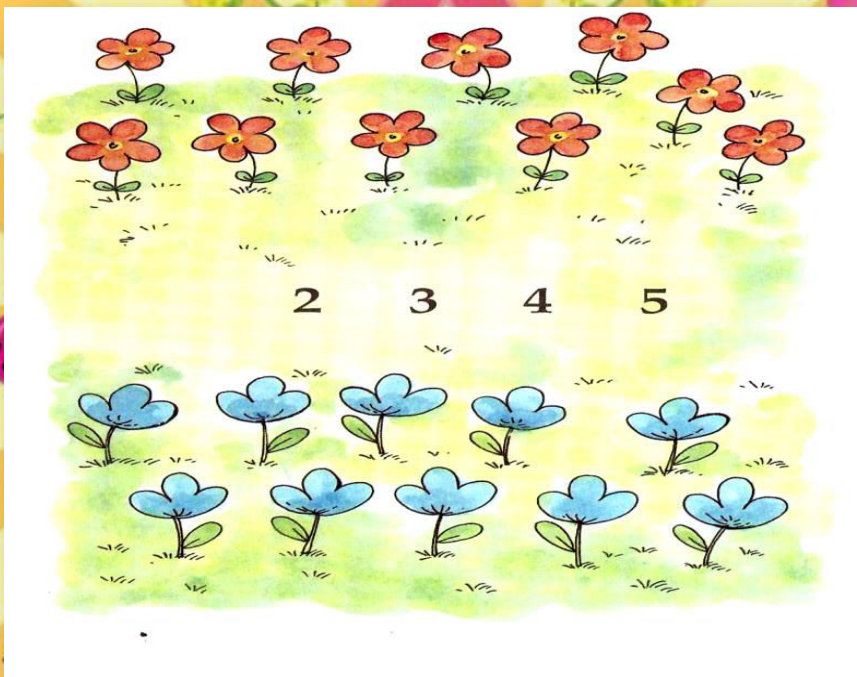

PAGINA ISTETILOR

Ca să vopsești cinci scânduri
consumi o găleată de vopsea.
Desenează și colorează gălețile de
care mai ai nevoie pentru a vopsi tot
gardul.

Formează, prin încercuire,
bucșetele de câte trei flori roșii și
bucșetele de câte cinci flori
albastre. Încercuiește cu aceeași
culoare numărul care îți arată câte
bucșetele ai format de fiecare dată.

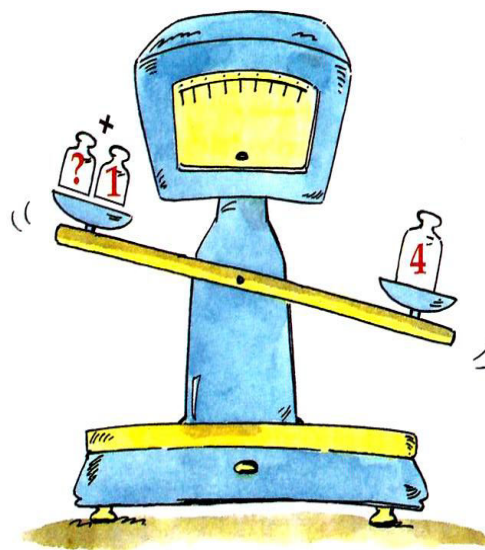
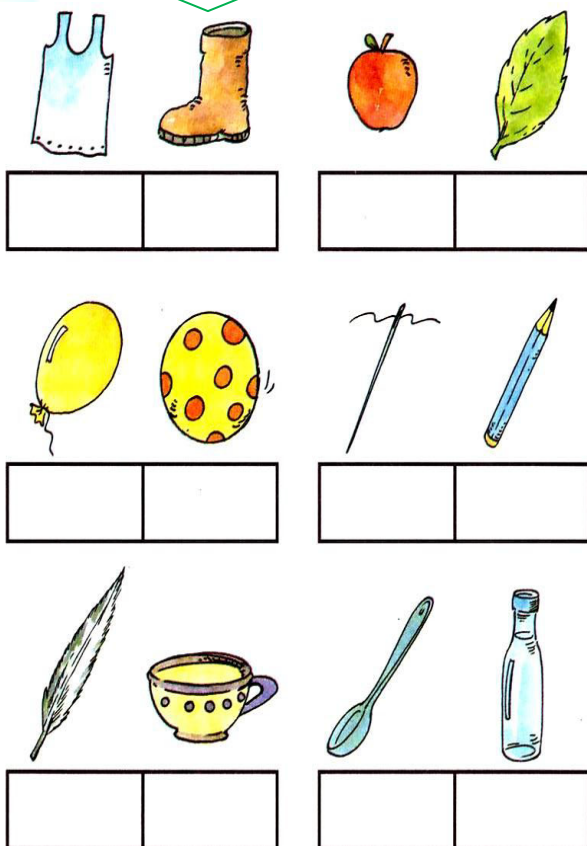
GREU - UȘOR

Compară obiectele două câte două între ele și desenează în casetă o săgeată în jos pentru ce e mai greu (cântărește mai mult) și o săgeată în sus pentru ce e mai ușor (cântărește mai ușor).

*Încercuiește greutatea care, pusă pe cântar alături de greutatea marcată, păstrează aceeași înclinație a brațelor.

*Încercuiește greutatea care echilibrează brațele cântarului.

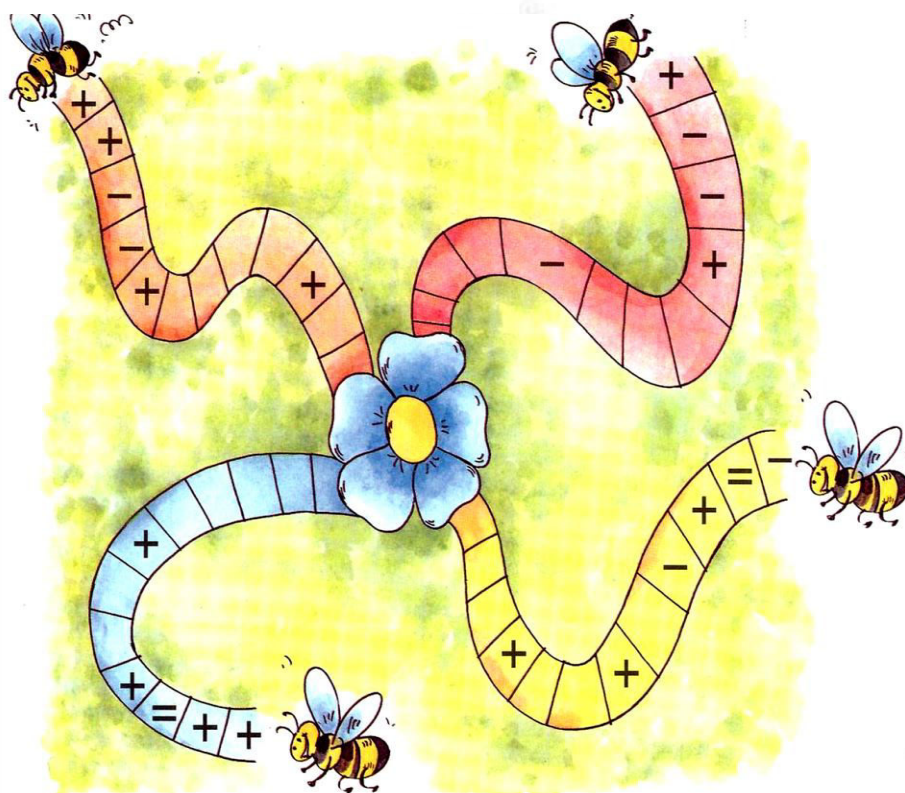
*Colorează greutatea care schimbă poziția brațelor

DRUMUL ALBINUȚELOR

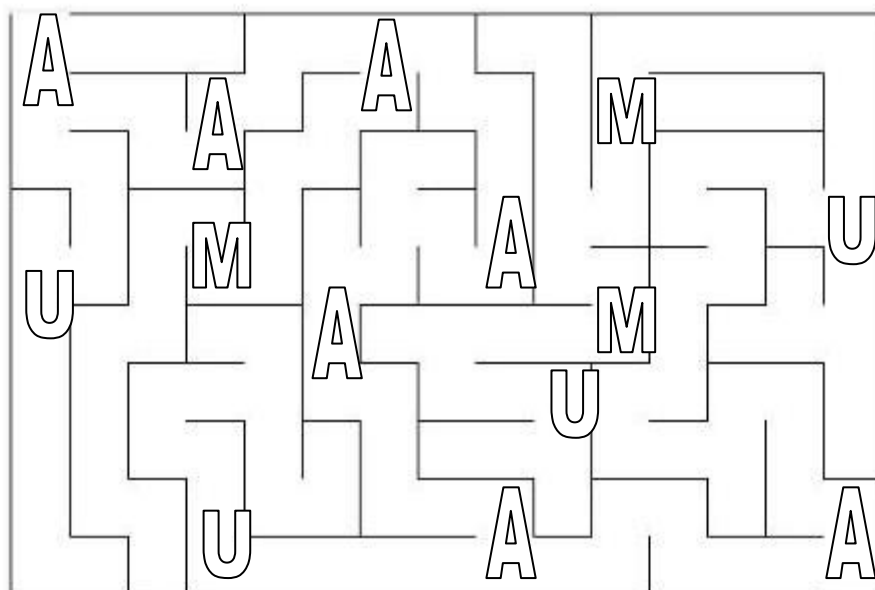
Observă și completează drumul fiecărei albinuțe spre floare, respectând modelul de la începutul drumului. Va ajunge prima, cea al cărei drum se termină cu semnul „+”. Încercuiește-o!

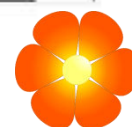
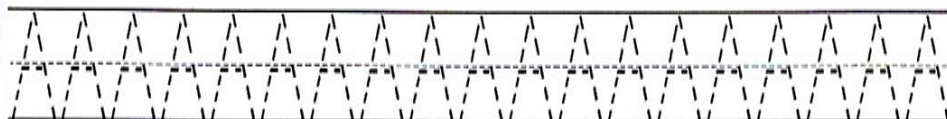
PAGINA ISTETILOR

ALBINUȚA HĂRNICUȚA

Albinuța hărnicuța
Din floare-n floare zboară,
Ea miere adună
Că-i dulce și-i bună!

Ajută albina să ajungă la floare colorând litera A !
Scrie litera după model!

ISSN 1841- 8910